
Akbaba
Sinema Sayısı
— Bunu Lâle Devri filminde giyeceğim... Bunu Üçüncü Selimin aşkında... Bunu İstanbul fethinde... Bunu da bizim rejisör geldiği gece!..

T.C.
Ziraat Bankası

Vadeli, vadesiz tasarruf hesapları
1955 ikramiye tutarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda
Gayrimenkuller, dolgun para ikramiyeleri ve Ziraat aletleri bulunmaktadır.
İştirak şartlarını öğrenmek için yurdun her tarafındaki Şube ve Ajanslarımız emrinizdedir.

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir
Amerikaya Türk parasile muntazam seferler
Denizyolları
Sürat, Emniyet, Konfor demektir

TAKLİT İNCİLERİ

Kazak ve mayolarda, terliklerde, eldivenlerde, ayakkabılarda, şapka, manto ve elbiselerde İNCİ... Büyük masraflara girmeden bu modaya uya bilir, eski kazak ve mayolarınızı ŞENYÜZ incileriyle süsliyerek tekrar uzun zaman kullanabilirsiniz. Sinema yıldızı AVA GARDNER'in küpe, kolye ve düğmelerinden istiyen taşra müşterilerimize küpe için 10, kolye için 20, düğme için 5 lira tediyeli olarak derhal gönderilir.

Taklit işlemelik incilerin her boy ve renkte olanını toptan satış fiatına ancak S. ŞENYÜZ'den temin edebilirsiniz.

Her türlü inci siparişleri tediyeli olarak derhal gönderilir.

PARASIZ BROŞÜR İSTEYİNİZ.

S. ŞENYÜZ müessesesi. Meşrutiyet caddesi: No. 109/6 Tel: 45873

TÜRK TİCARET BANKASI

1955 İkramiye Plânı

12 APARTIMAN DAİRESİ

250.000 LİRA TUTARINDA PARA İKRAMİYELERİ

İLANCILIK - NİK

İKRAMİYELİ
GRUP MEVDUATI

Tasarruf mevzuunda bir yeniliktir.
Her 100 Kişilik Gruptan
1 Kişiye parasının
3 MİSLİ
24 Kişiye muhtelif para ikramiyeleri verilir.

GRUP MEVDUATI SAHİPLERİ AYRICA Apartıman daireleri keşidelerine de iştirak ederler.

Her 150 liraya bir kura numarası

Akbaba

Politikada Sulukule Gecesi

Amerika — Baaak, benim atom bombam var...
Rusya — Abe benim de var sakallı!..

SİNEMA

BİRAZ düşünürseniz bana hak verirsiniz: Sinema, hayranlık duygumuzu yok etti. Artık şaşmıyoruz: Işıklar dünyası Paris'i ilk defa gören insan şaşmıyor. Gece, son pencereleri karanlıklar içinde yıldızlı bir gök parçası gibi pırıldayan Amerikanın yüz seksen katlı binaları karşısında hiç bir hayretimiz yoktur. Boğaz sularında demirleyen misafir uçak gemileri, bizim için balıkçı kayıklarından farksız. O şimşek gülüşlü, masal güzeli yıldızları, tanıdık komşu kızlarına bakar gibi, rahat gözlerle seyrediyoruz. Ne burnunda şampanya şişesi kırılan deniz devi zırhlılar, ne ışık hızıyla mesafeler açan tepkili uçaklar, hiç bir şey artık insan oğlu için meçhul olmaktan çıkmıştır. New Yorktaki Hürriyet değil. Eğer yılda bir kaç kere olsun beyaz perde karşısında iki saat geçirdinizse, dünyanın dört köşesi sizin için meçhul olmaktan çıkmıştır. Nevyorktaki Hürriyet Heykelini bizim Kızkulesi, sarışın bombayı komşumuzun kızı kadar yakın gözlerle tanırsınız!

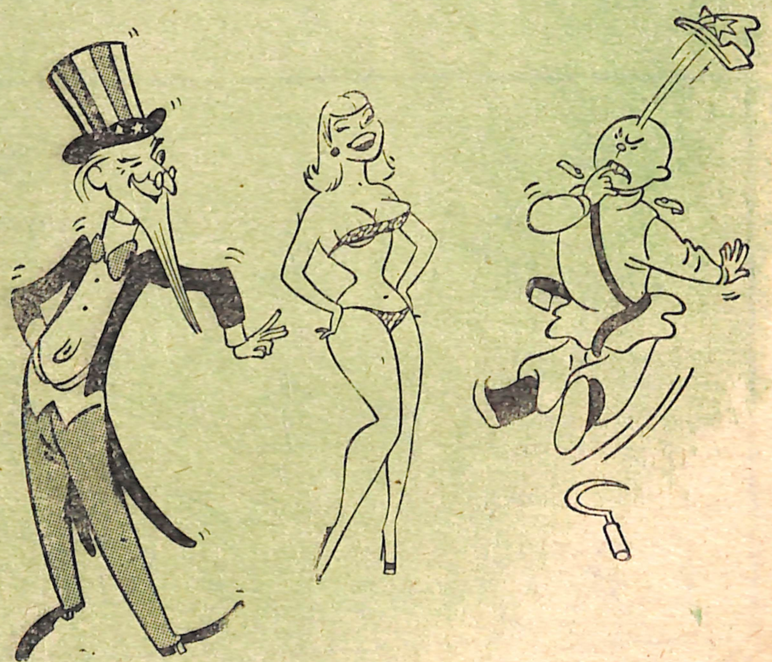
Sinemada seyrettiğimiz o geniş caddelere, o temiz sokaklara, o bacasından duman eksik olmayan fabrikalara, o yürüyen değil, koşan insanlara, o yemyeşil tarlalara, o bakımlı çiftliklere, içimiz hasretle dola dola bir gün kavuşacağız elbet. O yüz kuruşluk biletin bize bir seansta verdiğini kimbilir kaç tren, kaç vapur, kaç uçak biletiyle elde edebiliriz.

Sinemanın zararları, sinema kızları, kovboy gençleri mi? Bırakın canım, dünyada hangi büyük fayda vardır ki, zararı bukadar az olsun?..

Yusuf Ziya ORTAÇ

Amerika — Baaak, benim Hidrojen bombam da var!..
Rusya — Güvendiği şeye bak şunun... İşte, bende de var!..

Amerika — Ama baaak, benim sarışın bombam da var yoldaş!..
Rusya — !!!...

YAZISIZ!.. (Turhan Selçuk)

Yerli Filmciliğimiz nasıl kalkınır?

Birçok yazarlarımız ve eleştirmecilerimiz, yerli filmciliğimizin nasıl kalkınacağı yolunda yazılar yazdılar. Biz de, ayni konuda, film endüstrimizin önemli kişileri arasında bir soruşturma yaptık. Aldığımız cevapları bildiriyoruz:

ERMAN KARDEŞLER'DEN HURREM ERMAN DİYOR Kİ:

— Bayım, bir dakika fondü yapar mısınız? Size göre yerli filmciliğimiz nasıl kalkınır?

— Senaryolar parayla oldukça, artistlere çalıştıkları günler sandüviç yedirmeğe mecbur kaldıkça, operatörler bizden çalışmak için anasının nikâhını istedikçe, rejisörler parasız çalışmadıkça, bizde filmcilik kalkınmaz. Hükûmet bir kanun çıkarıp, artistlerin para almasını yasak etmelidir. Bu iş parayla olmaz, san'at aşkıyla olur. Ben her filmimde oynattığım artistlere şu kadar para veriyorum.

— Ne kadar veriyorsunuz?

— Şu kadar... Böyle filmcilik kalkınır mı?

CAHİDE SONKU NE DİYOR?

Sahnemizin yirmi yıl evvelki güzel Ofelya'sı, günümüzün iş kadını Câhide Sonku şu cevabı verdi:

— Size tecrübemle söyliyorum, yerli filmciliğimizin kalkınması, Zeki Müren'in nezle olmamasına bağlıdır.

PRODÜKTÖR HADİ YAMAN'IN CEVABI

— Yerli filmciliğimizin kalkınması demek.. (bir dakika saygı yutkunmasından sonra) benim kalkınmam demektir.

SUZAN YAKAR (Rutkay) DİYOR Kİ:

— Ohooo!.. Siz bunu sormak için geç kaldınız. Yerli filmciliğimiz kalkınalı hanidir.. Ben on se ne önce genç kız rollerine çıktığım gündenberi yerli filmciliğimiz çok şükür kalkınmıştır.

VEDAT AR NE DİYOR?

— Yerli filmciliğimizin kalkınması, yapacağım filme sermaye koyacak adamın aklına bağlıdır.

MÜNİR HAYRİ EGELİ DEDİ Kİ:

— Yerli filmciliğimizin kalkınması, Amerikan ve Avrupa filmciliğinin batmasiyle mümkündür.. Onlar batarsa, bizimki de kendiliğinden kalkar. Onun için ben şimdi işe İtalyadan başladım. İnşallah İtalyan filmciliğini batırayım, sonra sıra öbürlerine gelecek.

SABAHAT FİLMER'İN CEVABI

Lâle film sahibi Sabahat Filmer şu cevabı verdi:

— Her önüne gelen film yaparsa, filmciliğimiz kalkınmaz. Eskiden film parayla yapılırdı, şimdi bonoyla yapılıyor. Film çoğaldı. Biz de iyi film yapmağa mecbur oluyoruz. Böyle filmcilik kalkınır mı?

TURGUT DEMİRAĞ NE DİYOR?

— Halkı polis zoruyla haftada iki defa sinemaya sokmaktan başka çıkar yol yoktur.

NEDİM OTYAM ŞÖYLE DEDİ:

— Dışarıdan yabancı film gelmesi yasak edilirse, halk benim filmlerimi görmeğe mecbur olur.

HÜSEYİN PEYDANIN FİKİRLERİ

«Mezarımı taştan oysunlar» filminin yaratıcısı senarist, prodüktör, rejisör, dekoratör, aktör Hüseyin Peydâ'yı yazıhanesinde özel film çevirirken bulduk.

— Yerli filmciliğimizin kalkınması için üç şey lâzımdır. Evvelâ göbek.. sonra yine göbek.. Daha sonra yine göbek..

TUNÇ FİLM SAHİBİ İHSAN NUYAN'IN CEVABI

— Hayatım, dün iki tane bono ödedim. Bugün de bak şu deftere, ödenecek üç bin liralık bonom var. Yarın da dört bin liralık... Biraz sabret nonoşum, iki film daha yapayım, ondan sonra filmciliğimiz kalkındı demektir.

Çay mı içersin, kahve mi? Emret nonoşum!..

İŞKENCE

Tanınmış atom kızlarımızdan Neriman Köksal, rejisör Baha Gelenbevi ile dertleşiyordu. Baha:

— Bu defa bizim hanıma fena içerledim, dedi. Doğrusu münasip bir ders vermek istiyorum...

Neriman Köksal hemen tavsiye etti:

— İki şapka birden al karına...

— Ay, bu da ceza mı?

— Sen erkeksin, anlamazsın. Al iki şapka, sonra içinde ayna olmayan bir odaya kapa hanımını da, işkenceyi o zaman gör..

AĞLAMA DUVARI!.. (Metin Gökçe)

Sinema üstüne

Kocaman Laflar

Bir film yıldızı, ağaca benzer; ağaçlar her sene yaşlandıkça bir kabuk daha bağlarlar. Ağacın yaşı kabuk katlarından ,artistin yaşı göbek katmerlerinden anlaşılır.

Nevin AYPAR

★

Hayatta muvaffak olmak için üç şey lâzımdır: Şarkı söylemek, film çevirmek, top oynamak. Ben bu üçün ikisini oldum, biri kaldı.

Zeki MÜREN

★

Altmış sene önce filmciliğimiz bugünkü hâlinde olsaydı, Beyoğlundaki bütün apartmanlar benim olurdu.

Hâlide PİŞKİN

★

Tiyatro, filmin jigolosudur. Filmde kazandığımı Çığır sahne'ye yediririm.

Avni DİLLİGİL

★

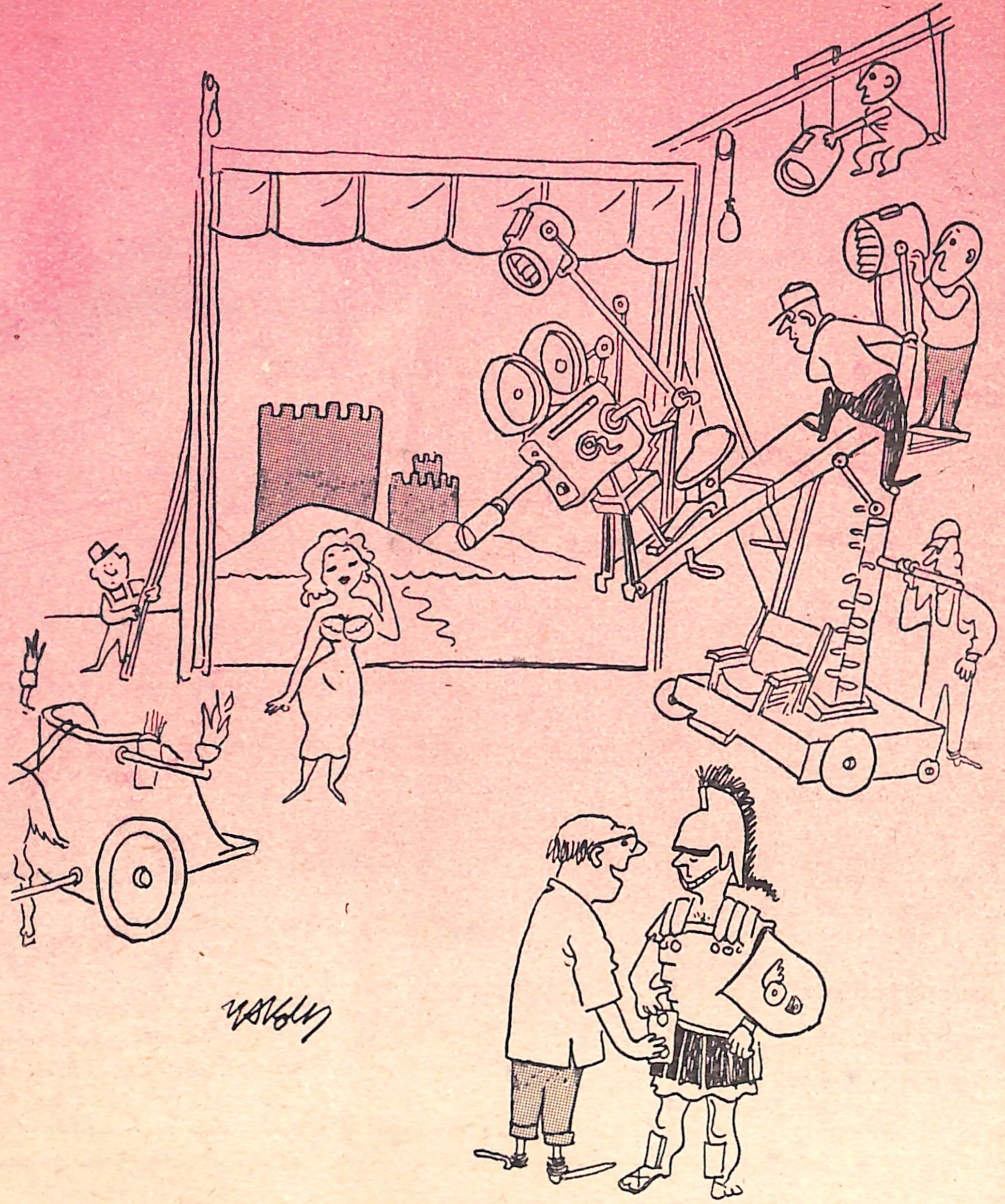
Yerli film çevirmek için üç şey lâzımdır: Benim gibi senarist, benim gibi rejisör ve benim gibi artist...

Orhon ARIBURNU

★

Her işin bir yeri, zamanı vardır; Benim bildiğim sinemada fındık kırılmaz.

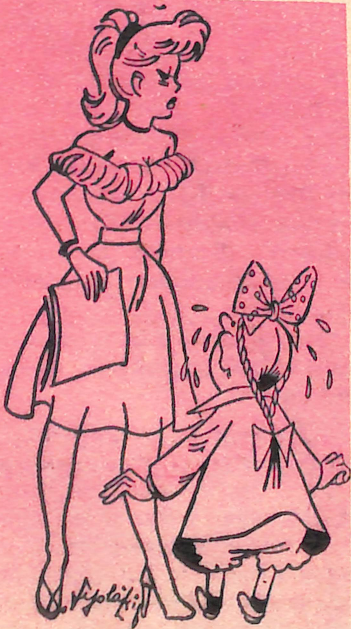
Neriman KÖKSAL

TARİHÎ FİLM: FATİH İSTANBUL KAPILARINDA:

Rejisör — Şimdi Bizans İmparatoriçesi karşında bir çiftetelli oynıyacak ve sen alnına şu beş liralığı yapıştıracaksın!..

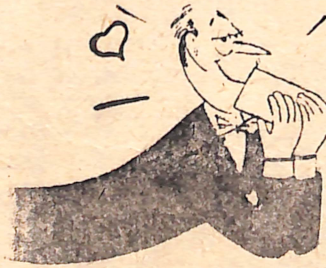
(Yalçın)

— Aman ne çirkin ağlıyorsun..
— N'ââpim, sinemaya götürmüyorsun ki, güzel ağlamasını nasıl öğreneyim?..

(Y. İkiz)

MİNİK HİKÂYE:

Ne Ayıp Ne Ayıp...

Necdet, sinemaya gitmişti. Herkes gider sinemaya.. Ama Necdet'in sinemaya gitmesi herkesinkine benzemez. Çünkü Necdet, nesli kalmamış gençlerdendir. Onu, daha doğrusu bir antropomorfi müzesi olsa, oraya koymak daha doğrudur: yakışıklı çocuktur, yakışıklı olmasına da, ille o eski terbiye ile yetişmiş, geleneklerine gayet bağlı bir ailenin torunu olmak yok mu? İşte o mahvetmiştir Necdet'i....

Mahvetmiştir de ne olmuştur? Daha ne olsun, a efendim. Çocuğun yüzü gözü açılmasın diye en tabiî zevklerden bile tatmasına izin çıkmamıştır. Zavallı Necdet, bir zamanlar bu isimle meşhur olmuş romanın kahramanından çok daha zavallı durumda kalmıştır.

Ama diyeceksiniz ki, bu zamanda mektepte okuyup da böyle şeylerin cahili kalmak için insan, affedersiniz, enayinin de fevkinde bir yaratık olmalı... Değil mi ya? İşte size anlatmak istediğim de o, zaten. Bizim Necdet, böyle bir gençti.

Hoş, arkadaşlarından duyuyordu kızlarla nasıl flört edilir, nasıl eğlenilir, nasıl... vesaire, vesaire... Zaten sinemaya da bu maksatla gelmişti. İşin şaşılacak tarafı, yanına bir de genç kız düşmüştü. Ama ne kız...

Altı buçuk matinesine gitmişlerdi. Sinema dağıldıktan sonra, kız, köşede delikanlı kalabalığının yanına geldi:

— Hangi haradan getirdiniz bu beygiri be! dedi. Şu suratının haline bakın..

Necdet, müthiş heyecanlı, eve döndüğü zaman, kapıyı küçük kardeşi açtı. Kız, ağabeysini görünce içeri seslendi:

— Abla, abla... Gel bak, ağabeyim senin rujunu çalmış!.

Sonra, kıpkırmızı kesilen ağabeysine çıkıştı:

— Ayıp, ayıp ağabey... dedi. Hiç erkekler ruj sürer mi?

— Kodaman —

BİR SANSÜR HİKÂYESİ

SENARYOSUNU, sansür reddetmişti.

— Sebep?..

— Çooook..

Bir defa, senaryoda, kadın artistin çocuğuna kızıp ta «Vallahi hayatımdan bıktım» demesi halkı intihara teşvik demekti. Çocukların terbiyesini bozucu dialoglar da vardı. Senaryonun bir yerinde bir zengin çocuğu, bir fakir çocuğa şöyle soruyordu:

— Beni annem çarşıdan almış... Annen seni nerden aldı?

Fakir çocuk da şöyle cevap veriyordu:

— Pazarda her şey pahalıymış. Benim annem de fakir, nââpsın, pazardan alamayınca, kendi yapmış...

Senaryoda şöyle bir şey daha vardı: «Kamera, Boğaziçinde Saraybunundan Kavaklara kadar pan yapar.»

Kömür depoları, çöplükleri, yıkık yanık binaları, beton, biçimsiz apartman ve sahili kapayan fabrikalarla Boğaziçini boydan boya göstermek, turistlere «sakın İstanbula gelmeyin!» demekti.

Daha bunlar pek çok sebeplerden senaryo geri çevrildi.

Prodüktör, gösterilen yerleri senariste düzelttirdikten sonra tekrar gönderdi. Bu sefer kabul edilmişti.

Film çevrilirken, eski arkadaşım olan prodüktör, beni de stüdyosuna çağırdı. Film nasıl çevrilir, diye merak ettiğim için gittim. Mevsim kış, hava soğuk.. Üzeri oluklu saçla örtülü, garaj bozması bir yer. Rüzgârdan sallanan saçların orkestrası, kakafonik bir konçerto çalıyor. Artistler, stüdyo denilen berhanenin bir kenarına büzülmüşler titriyorlar. Bir yandan da yukardan yağmur damlıyor. Baş kadın artist, mangalı bacaklarının arasına çekmiş, butlarını kızartıyor. Öbürleri birbirlerinin nefesleriyle ısınmağa çalışıyorlar.

Rejisör arkadaşa, filmin yıldızını gösterdim:

— Bu kadının bacakları bana hiç yabancı gelmiyor, dedim.

— Tabii birader, dedi, onun bacakları, her gün gazetelerde, mecmualarda çıkar, ordan tanırsın.

— Ay o sinema mecmualarında anlı şanlı resimleri çıkan, hayatları yazılan yıldızlar bu zavallılar mı?

— Bunlar ya!.. Ne sandın? İri yarı kılıksız goril azmanı biri vardı.

— Bu herif te yıldız mı? Diye sordum.

— Evet, o dübbü ekber, dedi. O sırada prodüktörün eline kırmızı balmumulu bir zarf uzattılar. Rejisör zarfı açtı:

— Adliye Vekâletinden geliyor, dedi, filmde intihar olmasın diyorlar.

Rejisöre döndü:

— İntiharı çıkarın... Orasını şöyle yapın!.. Kızla oğlan mutbakta sevişirler, cilveleşirlerken, ayakları hava gazı musluğuna takılır. Musluk açılır. Onlar da ulvî bir aşkın heyecanı içinde burunlarını musluğa dayar, sarmaş dolaş zehirlenir, kurtulurlar.

Prodüktör lâfını yeni bitirmişti, bir resmî zarf daha geldi.

— Emniyet Müdürlüğünden... Filmde halkı heyecana verecek sahneler bulunmayacak. Tabanca yerine ok atılacak. Ve ok atılmadan evvel «şimdi ok atılacak!...» diye haber verilecek.

Bir mektup daha uzattılar:

— Nafia Vekâletinden...

— Ne diyorlar?

— Dosta düşmana karşı yollarımız bozuk, yolsuz göstermeyin! diyorlar.

— İşte bu imkânsız!...

Prodüktör:

— Şehremini sokakları diye, Taksim Meydanını gösteririz, dedi.

Maarif Vekâleti de:

— Köy okullarını...

Mektubu yarıda bırakan prodüktör:

— Üniversitede çekeriz olur biter, diye lâfını tamamladı.

Sıhhat Vekâletinden gelen mektupta da «artistlerin kanlı canlılardan seçilerek memleketimiz hakkında menfi propagandanın önlenmesi emrediliyordu. O sırada artistlere baktım, rejisörle, prodüktörün dalgınlığından faydalanıp, filmde aksesuar olarak kullanılan bir tabak meyvayı âfiyetle yiyorlardı.

Prodüktör beni odasına götürdü. Büyük bir dosya dolabı açtı. Dolap, Orman Genel Müdürlüğünden, Toprak Mahsulleri Ofisine, Diyanet İşleri Müdürlüğünden Temizlik İşleri Müdürlüğüne kadar irili ufaklı makamların resmî mektupları, emirleriyle dolu idi.

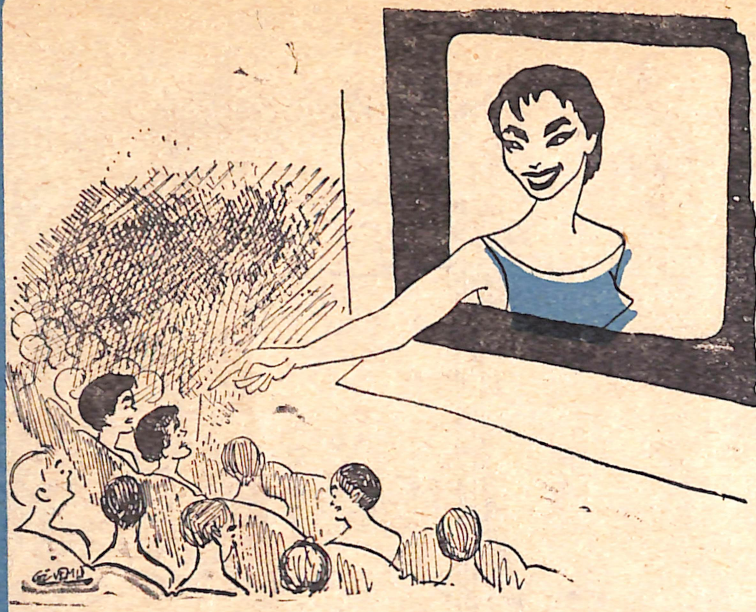
Altı ay sonra, filmin duvarlarda afişini, gazetelerde ilânını gördüm:

«YÜZDE YÜZ YERLİ
SU KATILMAMIŞ ŞAHESER

Hakikî hayat sahnesinden alınmış muazzam film.
Harman sonunda bir günah çocuğunun acı hâtıralarını yanık kaval nağmeleri arasında ağlaya ağlaya seyredin.»

İşte muazam yerli film meydana gelmişti.

Murat Haybeci

Audrey — A!.. Bu memlekette ne kadar çok ben varmışım!..
(Güvemli)

Yemeli

Sinemada tanıştığım kıza

Audrey Hepburn nasılsa, sen öyle boyanırsın,
Abdülhak Hâmid'i de Abdülhamit sanırsın,
Ama Bop Hop öksürse kokusundan tanırsın.

Manikürlü, ojeli, rujlu, kuyruk sürmeli!
Başka işe gelmezsin, yavrum seni yemeli.

Naylon çamaşırların gördüm içindekini,
Gelmişsin sinemaya hem de bilâ bikini,
Kasımpaşa'dan çıkmış ey yerli Pampanini!

Takma kirpiğini tak, çek gözüne rimeli,
Sanduviç arasına koyup seni yemeli.

Bilirsin kaç kıl vardır Rita'nın koltuğunda,
Benlerin yerlerini sayarsın oyluğunda,
Kim bilir kaç âşığın dolaşır kuyruğunda?

Neler gelir insanın başına gülmemeli,
Okşamalı, sevmeli, bir lokmada yemeli.

Ne Washington bilirsin, ne de Eisenhover'i,
Bıyığından tanırsın ama Tyrone Power'i.
İnan ki sinemada gördüğüm andanberi,

Budur güzelim benim hayatımın emeli:
Öpmelere kıyamam, çıtır çıtır yemeli.

Aslan gibi ben varım, lâzımsa eğer koca,
Terbiyesizlik değil, yersizlik demiş Hoca.
Gel güzelim yer buldum, en gerideloca.

Seni gördüm sarsıldı vücûdümün temeli.
Yamyamlar gibi seni diri diri yemeli.

Falan-Filân

SİNEMA Haberleri

★ Sözüne sazına inanılır kaynaklardan aldığımız son habere göre, yerli filmlerin gereğince kontrol edilmediği anlaşılmış, senaryoların daha iyi incelenmesi için aşağıdaki uzmanlardan yeni bir sansür heyeti kurulmuştur:

Mevlânekapı karakolunda görevli polis memuru Ali İyisüzer.

Polis görevli jandarma onbaşısı Ahmet Yetkili.

Orman muhafaza teşkilâtında baş korucu Hasan Tamkorur.

Kaçakçılık bürosu arşiv dairesinde nöbetçi Mehmet Kırkyarar.

Gümrük muhafaza teşkilâtında, gümrük memur muavini Veli Yolvermez.

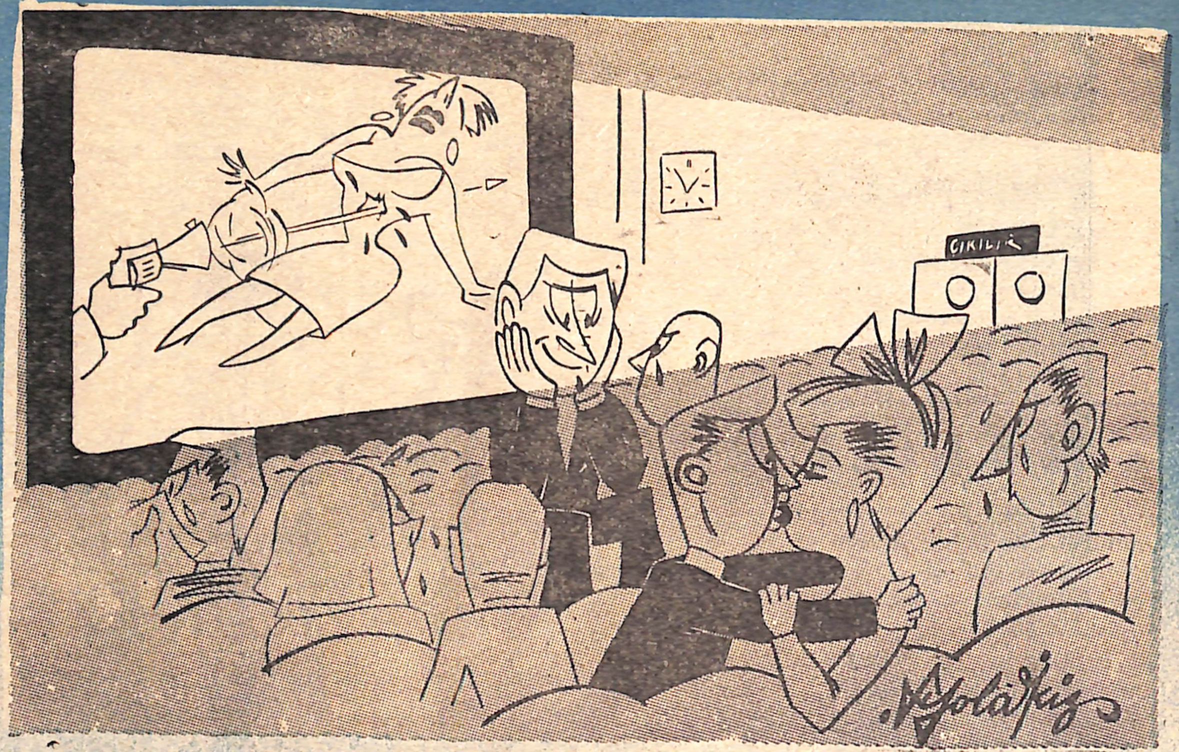
Bu isimlerden başka, senaryoların san'at değerlerini ölçmek için, sinema kapılarındaki mâliye memurlarından bir, hayatında hiç sinemaya gitmemiş vatandaşlardan iki kişi ile, ayrıca, senaryolardaki zararlı kısımlara teşhis koyabilecek üç bakteriolog, sansür heyetinde yer almıştır. Yeni sansür heyetine başarılar, filmcilerimize de Allahtan sabırlar dileriz.

★ Bir sene önce müslüman olan dansöz Nana, bu film mevsiminde yeniden bir kere daha müslüman olmağa karar vermiştir.

★ Muzaffer Tema ile Ayten Çankaya'nın üçüncü defa ayrılıp, dördüncü defa yeniden evlendikleri haber alınmıştır. Gazetemiz makineye verilinceye kadar olan değişiklikler bundan sonraki sayılarımızda bildirilecektir.

★ Meşhur âşıklarımızdan, genç mizah yazarı, değerli film artisti ve kıymetli fabrika puantörü Bülent Oran'ın evine giren hırsız, evde tablo, bir yığın kitap, ve külot kolleksiyonu gibi ipe sapa gelmez eşyadan başka çalınacak bir şey bulamadığı için, Bülent Oran'a çok ağır bir hakaret mektubu yazıp bırakmıştır. Bundan sonra hırsızların hakaretine mâruz kalmamak için Bülent Oran, başta âşıklık olmak üzere, fabrikadan, film çevirmekten, yazı yazmaktan boş kalan zamanlarında, karaborsacılık yapıp, şerefini kurtarmağa karar vermiştir.

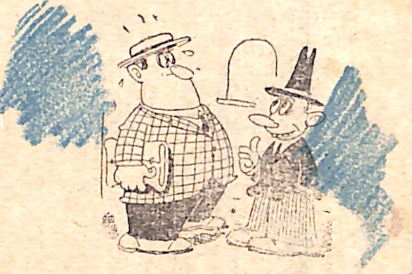
★ Şimdiye kadar altmış yerli filmde anne ve kaynana rollerinde oynayan Muazzez Arçay, hafta içinde, filmcilik tarihine altın harflerle yazılacak en büyük rolünü oynamağa muvaffak olmuştur. Değerli san'atkâr, altı alacaklısının gönderdiği on dört haciz memurunun elinden her birine ayrı makiyajlarla görünerek «Muazzez Arçay evde yok» demek suretiyle canını kurtarmıştır.

İKİ FİLM BİR ARADA: KOMEDİ _ DRAM..

(Yolal İkiz)

Yazıklar Olsun

SALAMON kızı Rebeka'nın, İzak'la her hafta sinemaya gittiğini haber alınca küplere bindi. Arkalarına adam koydu. Pazar günü saat altıda, Rebeka ile İzak'ı takip eden adam Salamon'a geldi:

— Şimdi yordum, nah bu yozlerim ilân... Senin kiz, o yenç ilân, em da kol kola sinemada yirdi.

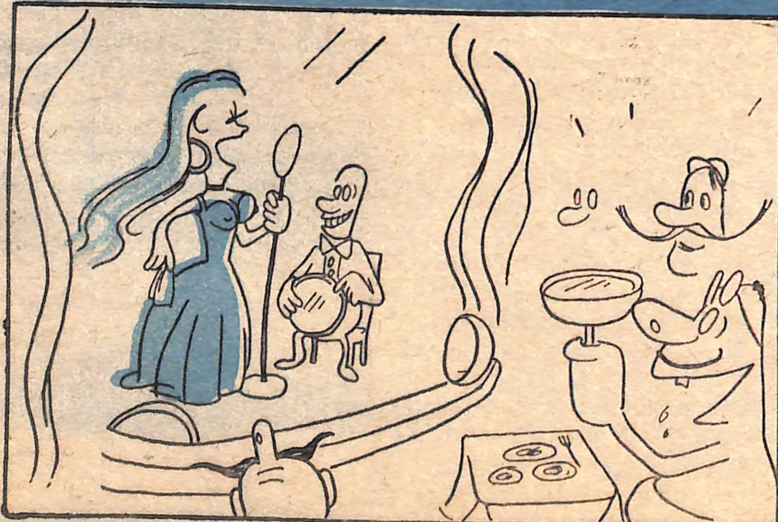
Salamon yerinden fırladı. Hemen adamın tarif ettiği sinemaya koştu. Film başladığı için, karanlıkta kimseyi göremedi. Antrakı zor etti. Lâmbalar yanınca, çivit mavi gözleri, salonda fıldır fıldır döndü. İşte!... Rebeka, yanında o salyangoz suratlı İzak'la, burun buruna vermişler, fısır fısır bir şeyler konuşuyorlardı. Salamon bir arslan gibi üzerlerine atıldı. Zavallı Rebeka, karşısında babasını görünce yalvarmağa başladı:

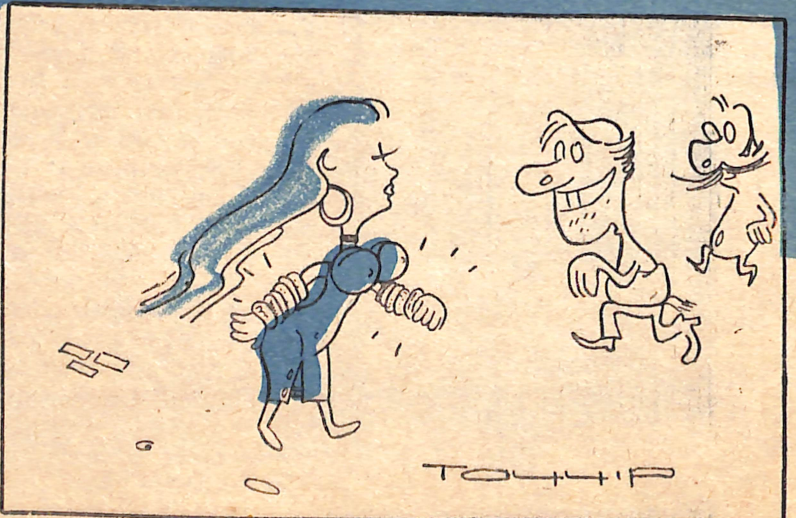
— Babacim, Allâ senda inandirsin, iç bir kotûlük yok... İzak, yelip beni sendan isteyecek... Oyle deyil İzak?...

İzak ta, fena bir niyeti olmadığı hakkında, Salamon'a teminat veriyor, yemin billâh ediyordu.

Hiddetten gözleri dönen Salamon avaz avaz bağırıyordu:

— Butun namusum iki paralik ettin!... Biz da yençlik yeçirdik... Ben sana kiziyorum, niçin sinemada yeldin deyil... Sor anene, biz er yûn, er yece yelirdik, ama sizin gibi koltukda deyil, pardiye otururduk... Kim der ki bu Salamonun kizi, yazik, yazik!...

San'at . . . . Altın bileziktir..

(Tayyıp)

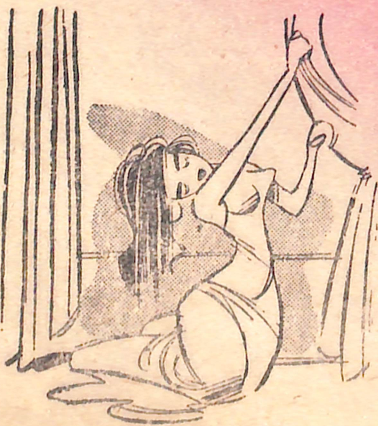
DURUN canım, acele etmeyin. Size nasıl sinema yıldızı olduğumu anlatacağım. Bilmem hatırlar mısınız. Şu mevcut olmadığı ileri sürülen devri sâbıkta, Babıâlinin ne kadar beceriksiz gazetecisi varsa, Ankara'ya akın etmişler, kısa zamanda ilerlemişlerdi. İşte ben o zaman, Ankara'da dahi dikiş tutturamamış bir kabiliyetsiz muharrir namzedi sıfatiyle, ters yüzüne dönüp İstanbul'a gel miştim. İyi ki her kapıdan kovulmuşum. Meğer bu benim talihimmiş. İstikbâldeki gelişmem böyle defedilmeme bağlıymış.

NAFİLE

İstanbul'a dönerken, trende aklıma dâhiyâne bir fikir geldi: Mademki, dedim, ben gazetecilikte dikiş tutturamıyacağım, bâri elimden yazı yazmak geldiğine göre, şöyle kimsenin iltifat etmeyi düşünmiyeceği bir işe girişeyim. Öyle ki, kısa zamanda hem şöhret ayaklarıma kapansın, hem servet... Tarih isbat ediyor ki, bütün icatlar, sıkışık anlarda, bir takım zaruretlerin eseri olmuştur. Ben de buldum. Hayır, arzıhalcilik edecek değildim Yenicami'de... O pek malûm bir meslektir. Hayır, senaryo yazacaktım ben...

Ne zannettiniz ya? Sinemacılık, hele bizim memlekette, istikbali olan bir meslektir. İş, onun neresine yapışacağını bilmekte...

O devirde aşkî, vatanî filmler çevriliyordu. Tek tük, tabii... Kimse, Mısır filmleri varken, yerli film çevirmeğe cesaret edemiyordu. İlk anda, eşi dostu kandırıp, Mısır filmleri aleyhine bir kampanya açılmasını sağladık. O filmler üzerine ağır hükümler konunca, kaleme sarıldık. Buraya girmeyen Mısır filmlerinin acıklı konularını senaryo haline getirip, bir iki firmaya sunduk. Bakmadılar bile.. Ama kabahat bendeydi. Çünkü o adamların sinema ve film hakkında yerleşmiş fikirleri vardı. Ne diye yeni bir şirket kurmayayım ben? Kendim değil elbet. Para nerede... Ama bir iki tüccarı kandırıp bire bin mahsul garanti edersek, olurdu bu iş. Oldu da... Kâr (kâra benziyor ama, külâhı eksik!) film şirketini benim aklıma uyup kurdular. Yaptığımı mukavele gereğince, senede beş senaryo teklif edecektim şirkete. Onlar da, benim kontrolüm altında, bunlardan beğendiklerini çevirtebileceklerdi. Kârdan hisse alacaktım...

İşe giriştik. İlk senaryoyu lâhzada şişirdim. Buna senaryodan ziyade film hikâyesi demek daha doğru olurdu: «Namus bekçisi!»

Piyasanın o zaman en çok tuttuğu etli butlu bir kadın artist peyledik. Lâkin beceremedi. Bunun üzerine dehamı işletip yeni bir yıldız keşfinin daha doğru olacağını anladım. Hem ucuz olurdu böylesi, hem yeni bir güzel kız lânse edilir, ortaya atılırdı. Şirket gık demeden kabul etti bunu.

Bermutad gazetelere ilân... Bermutad, işe yaramaz birkaç yüz müracaat. Nihayet bir kızı gözüme kestirdim. Oğlan kim olsa olurdu. Onu kolay tedarik ettik. Filmin hazırlıkları tamamlandı. Baş rollere, ne yapacakları anlatıldı. Rejisörümüz çok dikkatli ve tecrübeli bir gençti. Dikkatli olduğunu kendim görüyordum. Tecrübeli olduğu da muhakkaktı. Çünkü hangi filmin adını ansam, derhal rejisini tenkitle işe başlıyordu: İstanbul'a gelen hemen bütün filmleri görmüştü...

Sıra filmin çekilmesine geldi. Lâkin bizim jön prömiye inadına miskinin biri çıktı. Süpervizör ben olduğum, yani her sahneyi, uygun bulmam gerektiği için, bilhassa aşk ve sevda sahnelerinde, kabiliyetsiz oğlana bizzat sahneyi anlatmam, hattâ tekrarlamam icap ediyordu:

— Oğlum, sen ömründe genç kız öpmedin mi yahu? Şu taraftan kolunu saracaksın, öyle değil, şey... Evet, başını şu yandan eğersin... Olmadı, hay Allah cezanı versin senin. Ulan çekil, ben öpeyim de gör...

ZAHMET

Semra'ya (yıldızımız) şiddetle sarılıyor, kemiklerini kırarcasına kendime çekip sıkarak dudaklarından istekle, uzun uzun öpüyordum... Semra da fikrini saklamadı bir gün:

— Vallahi, dedi, baş rolü siz oynasanız daha iyi olacak galiba... Eseri yazdığınız için midir nedir... Âdeta yaşıyorsunuz sahneyi...

Tecrübeli rejisör de bu fikre katılmaz mı günün birinde? Zavallı iöne yol verdik. Şirketin kararivle rolü üzerime aldım. Bir ayda da film, büyük bir muvaffakiyetle bitti. Görenlerin, yani çevriliste hazır bulunanların söylediğine göre, müthiş oynuyormuşum. Bilhassa aşk sahneleri pek ateşliymiş. Müthiş tutacakmış film.

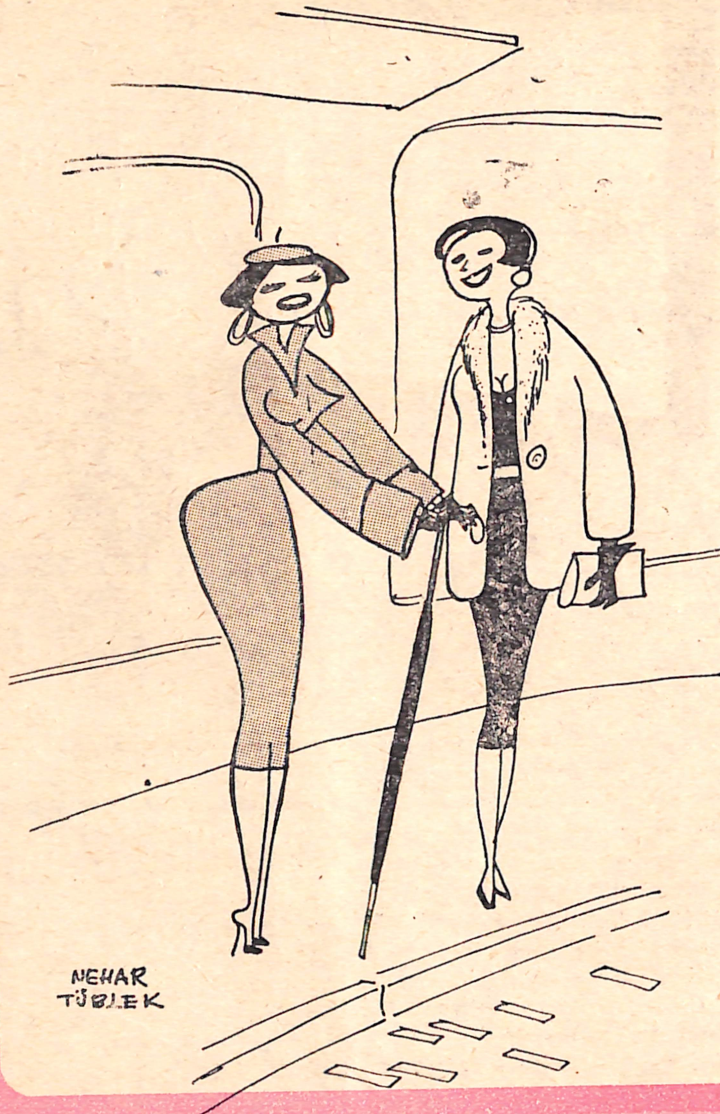
Onu bunu bilmem ama, ben Semra'ya fena halde tutulmuşum asıl. Kızı deli gibi seviyordum. Hasbanın o kendini bırakışları boşuna değilmiş meğer. Neyse, film kesildi, biçildi, yapıştırıldı. İlk kopyeyi şöyle bir gördüm. Görür görmez aklım başımdan gitti. Sahiden usta, kaşarlaşmış bir artist gibi oynamış, yıldız olmuştum. Lâkin Semra'yı o dehşetli sahnelerde bütün sinema halkının seyredeceğini düşündükçe, hafakan boğuyordu beni. Derhal veto hakkımı kullandım. Herşeyi göze alıp filmi reddettim. Mukavelede bu vaziyet hiç düşünülmediği için, şirket bana bir şey yapamadı. Sadece yol vermekle kaldılar.

Kısacası, yıldız oldum olmasına, ama bu sefer başıma bir de evlenme derdi çıktı: eskiden sadece işsizdim. Şimdi deham sayesinde hem işsizim, hem de evliyim...

— Hikâyeci —

YILDIZLARIMIZ ARASINDA:

— Benim babam koca bir paşa idi..
— Hangi filmde?..

(Nehar Tüblek)

ALÂMET

Sarışın sahne ve film yıldızımız Cahide Sonku, arkadaşlarını etrafına toplamış, hasbihal ediyordu. Lâf, sinemadan erkeklere geçti. Cahide:

— Bir erkeğin bana aşk ilân edeceğini, söze başlamazdan on beş dakika evvel, yüzde yüz tâyin edebilirim... dıyordu. Lâle Oraloğlu merakla sordu:

— Nasıl olur bu?

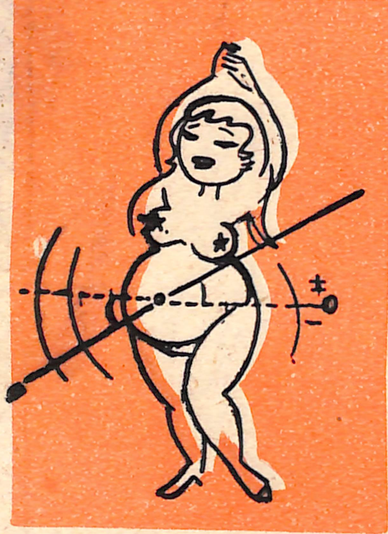
— Gayet basit bir ölçüsü vardır, dedi Cahide; sen, lâaltâyin bir adamsa, hemen göze çarpacak kadar ciddileşir, mühim tavırlar takınır âşık olan... Yok eğer zaten ciddi, aklı başında bir adamsa, o zaman beceriksiz, şapşal oluverir, şakarlığa başlar, «ha,» derim «işi tamam bunun... Şimdi başlar nerdeyse...» Ve emin olun, onbeş dakika içinde başlar.

film SANSÜRÜ

YENİ TÜZÜK

Demokratik gelişmemize uygun görülmeyen yerli film senaryoları tüzüğü aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

1 — Bundan sonra, yerli filmlerde, memlekette sanki geçim zorluğu varmış gibi bazı sıska, göbeği iki avuçluk kadınların göbek atmaları kesin olarak yasak edilmiştir. Bir dansözün film de göbek atabilmesi için her şey

den önce, atılacak göbeğe sahip olması gerekir. Bu da kalça çevresinin en az bir kucaklık, göbek noktası merkez olmak üzere çizilecek daire yarı çapının da üç karıştan az olmaması ile mümkündür. Her göbek atışta, göbek noktasının, 45 derece, 14 dakika, kuzey doğuya, 80 derece, 21 dakika, 12 saniye güney batı yönüne gidip gelebilir şekilde oynak olması lâzımdır.

2 — Filmde rol icabı tabanca, bıçak gibi taşınması yasak âletler kullanılırsa, yine filmde

hemen arama - tarama ekibinin bir araştırma ile yasak âleti bulması ve taşıyana ceza yazması şarttır.

3 — Yerli filmlerimizin «göbek» ten sonra bel kemiği olan mezarlık sahneleri çekilirken, memleketimizin yüksek imar durumunu göstermek için, mezarlıktaki yıkık mezar taşları kaldırılacak,

yosunları temizlenecek, üstlerine teftiş badanası çekilecektir.

4 — İmam, hoca, köy ağası ve ihtiyar rolüne çıkacak aktörler, memleketimizin cins pamuklarının reklâmını yapmak için sakal makiyajında en iyi pamuklarımızdan kullanacaklardır. Şiltelerden çıkarılmış, atılmamış pamuk kullanmak şiddetle yasaktır.

5 — Senaristler, mutlaka ağlamak ihtiyacında olan seyirci-

lere, kendi paralarıyla gözyaşı döktürmek için ihanet, intihar, cinayet, fakirlik ve uygunsuz vaziyet gibi, bizde aslâ mevcut olmayan realite dışı vasıtalara baş vuramazlar. Seyircileri ağlatmak için, film oynadığı sırada sinema salonuna göz yaşartıcı bombalar atılabilir.

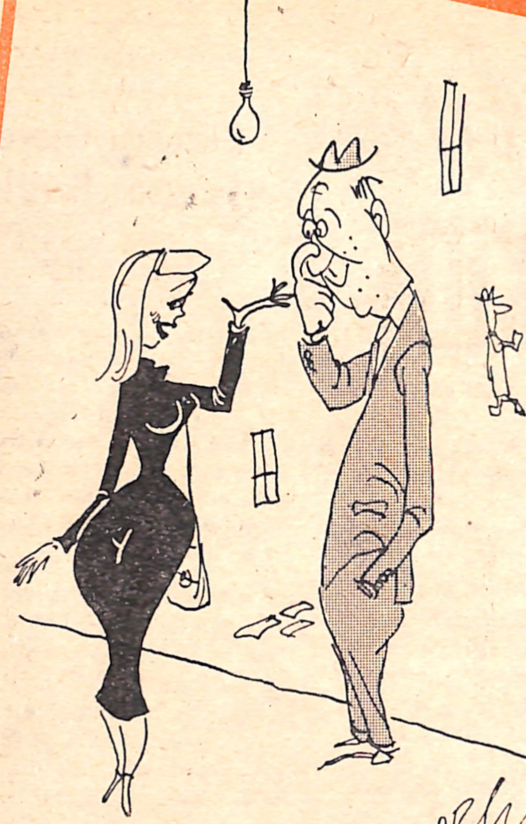
SARKINTILIK

Eve, yüzü gözü şiş bir halde geldi. Annesi sordu:

— Ne oldu oğlum, bu ne hal?

İzah etti delikanlı:

— Sorma anne... Sinemaya gitmiştim. Filmin yıldızı çok güzeldi. Yüksek sesle takdir ettim kızı. Elindeki sopayla kafama bir vurdu ki... Üç buutluydu film!...

Kız — Adım şey... Herkes bana İstanbulun Marilyn Monroe'su der!

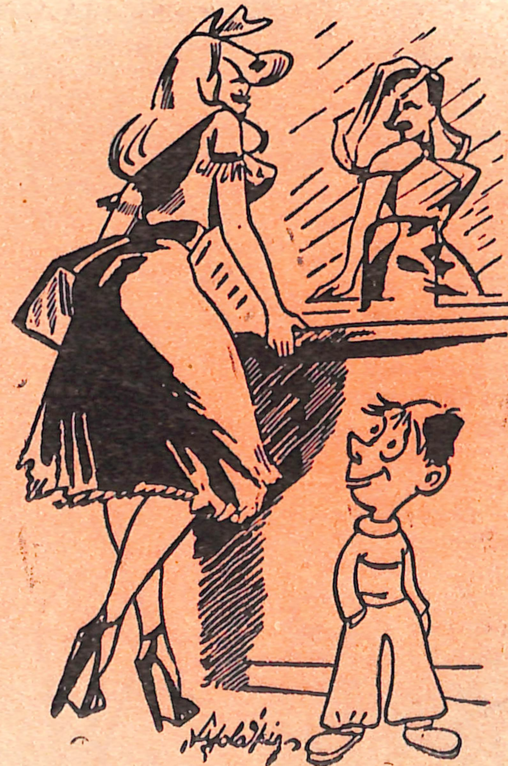
(Orhan Enez)

SÜRAT

Eleonora Ruffo, İstanbula geldiği zaman, Lâle Oraloğlu ile pek ahbap olmuştu. Biliyorsunuz, Lâle, Alev Film diye bir şirket kurdu. E. Ruffo'yla kararlaştırdılar. Ayni tarihte birer filme başlıyacaklardı. Bakalım, hangisi daha önce bitireceklerdi filmlerini?

Belli günde işe başladılar. Bir ay sonra E. Ruffo'dan ilk telgraf geldi: «İki haftaya kadar film bitiyor. E. Ruffo». Ayni gün, evvelden kararlaştırıldığı gibi, İtalyan yıldızı da İstanbul'dan telgraf aldı: «İki hafta sonra evrak tekemmül ediyor, filme başlıyoruz-Lâle».

— Bana tam, oğluma yarım bilet...

— Aman bayan, oğlunuz çocuk değil artık, uzun pantalon giyiyor...

— Öyleyse ona tam, bana yarım bilet veriniz... Ben kısa giyiyorum!..

(Yolal İkiz)

Bir Film TENKİDİ

MUAZZAM BİR YERLİ FİLM:

Annenin Hıçkırıkları
Yahut

« Günahını Ödeyen Namussuz Herif! »

Yazan: Türk Bob-Hop'u
Ali BOMBOP

O

Not: Bu yazıyı yazması için, kıymetli muharririmize, filmin prodüktörü bir gece içkili bir ziyafet ile, ayrıca 500 lira cep harçlığı vermiştir. Bu bakımdan, siyasî yazılarda olduğu gibi bu yazının da tarafsız olduğunu görülen lüzum üzerine bildiririz.

YERLİ film sanayiimizin günden güne geliştiğine en iyi örnek son gördüğümüz «Günahını Ödeyen Namussuz Herif» filmi oldu. Bir çok yerli filmlerimizde olduğu gibi, senarist, rejisör, baş rol, hepsi film prodüktörünün üzerinde idi. Maaşallah her taşın altından da kalktı. Bu filmin en büyük özelliği ve asıl güzelliği, hem tarihî film, hem melodram, hem komedi, hem de içinde bikinili aşk sahneleri ve dans oriental diye kibar bir isim verilen göbek sahnelerinin olması idi. Filmin tarihî kısmında bilhassa çok muvaffak olunmuştu. Yalnız Şah İsmaili, göbeğine kadar ak sakallı yapmak gibi küçük bir tarihî gaf varsa da, buna da, ne rejisör, ne senarist, ne artistler, ne de seyirciler, hiç kimse farkına varmadıklarından, büyük bir hatâ saymamak lâzım gelir. Yalnız bir nokta dikkatimizi çekti. Şah İsmaile

sakal olarak kullanılan, iki şiltelik kadar pamuğu, bir hallaç bulup attırmak, nedense ihmâl edilmişti. Bilhassa Şah İsmaille Neron'un karşılaşması filmin en can alıcı noktası idi. Neron, İzmir efeleri kılığında ve kolunda da markası bile dikkati çekecek kadar gösterilen Zenit saati vardı. Film prodüktörüne Neron zamanında, Zenit marka saat olmadığını söyledik. Cevap olarak bize, Zenit saatleri mümessilinden reklâm parası aldıkları için, bunu yapmağa mecbur olduğunu söyleyince, kendisine hak verdik. Seyircilere çaktırmadan yapılan çorap, eşarp, radyo, buz dolabı ilânları doğrusu çok güzeldi. Filmin bir yerinde Sezar, pikaba Zeki Müren'in plâklarını koydu. Sonra buz dolabından çıkardığı Tekel rakısını içmeğe başladı. Bu sırada, bir münasebetsizlikle, Nana'nın bilâ bikini oynadığı dans seyircilerde:

— Ye beni!...

— Of anam offf!...

gibi takdir nârâlarına ve içten gelen ıslıklara sebep oldu.

Baltacı Mehmet Paşa rolünü oynayan çocuk biraz aksadı. Ya bir ayağını kundurası sıkıyor, yahut, ayağının biri öbüründen bir kaç parmak kısa idi. Katerina ile Florya plâjında karşılaştılar. Katerina, bütün mücevherlerini lasteks mayosunun içinde taşıyordu. Baltacı, Katerina'yı kaptığı gibi aile kabinesine attı. Bilhassa bu sahne çok güzeldi. Aile kabinesinin kapısından Katerina naylon çoraplarını çıkarıp atınca, içerde siyasî görüşmelerin başladığını anladık.

Filmin anlamadığımız bir tarafı, Hürrem Sultanın elektrik süpürgesi kullanması oldu. Hürrem Sultan, elektrik süpürgesini eline almış, tıpkı bildiğimiz süpürgeler gibi, elektrik süpürgesini savura savura halıyı süpürüyordu. Rejisöre bu mânasızlığın sebebini sorduğumuz zaman şu cevabı verdi:

— **Tarihe** sadık kalmak için böyle yaptık. Hürrem Sultanın yaşadığı Abdülhamit devrinde henüz elektrik süpürgesi icat edilmemişti. Onun için, tabiî Hürrem Sultan da, elektrik süpürgesinin nasıl kullanılacağını bilmiyor. Bayağı süpürge gibi ortalığı süpürüyor.

Görülüyor ki, tarihî hakikatlere son derecede sadık kalmışlardı.

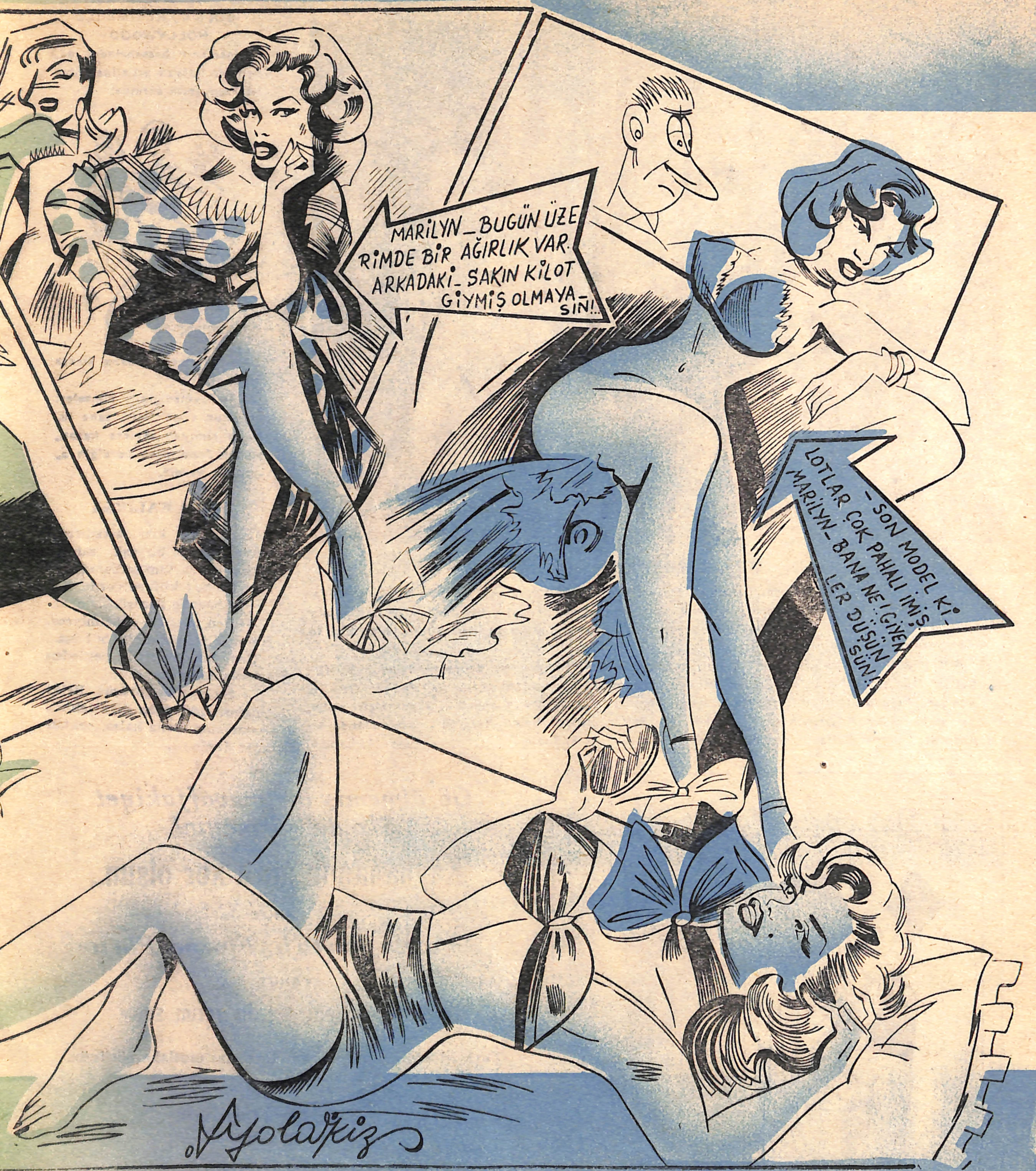

Filmin ortalarında, İzmir efelerinin, Amerikan kovboyları gibi yumruk yumruğa döğüşmeleri, iki ellerinde iki tabanca ateş etmeleri, at üstünde dört nala giderken, gece yarısı yatağında mışıl mışıl horlayan kızı kemend atıp, oltayla balık tutar gibi çekmeleri çok heyecanlı idi.

Filmin asıl kahramanı olan ve milyoner rolünü oynayan zavallı artist, filmin başından sonuna kadar yirmi dört sene geçtiği halde, ne elbisesini, ne kravatını, ne de çorabını değiştirdi. Hattâ, pabucu bile pençeli idi. Bunun sebebini sorduk,

(Gazetelerden): Amer

...nın sarışın bombası Marylin Monreo iç çamaşırı giymiyor!..

— Mütevazı.. Hem de cimri de ondan...

Dediler.

Buna karşılık, bir döğüş sahnesinde, birbirine iki delikanlıdan birinin suratına yumruğu yer yemez, boynundaki kravatın birdenbire papyon hâline gelmesi, filmciliğimizde, yepyeni bir buluştu.

«Günahını Ödeyen Namussuz Herif» filmi, hele dans, deniz, aşk sahneleriyle, İstanbulda pek tutunmasa bile Anadoluda çok beğenilecek tam bir iş filmidir. San'atsever, göbeksever halkımıza bu filmi hararetle tavsiye eder, film prodüktörünü de bütün kalbimizle tebrik ederiz.

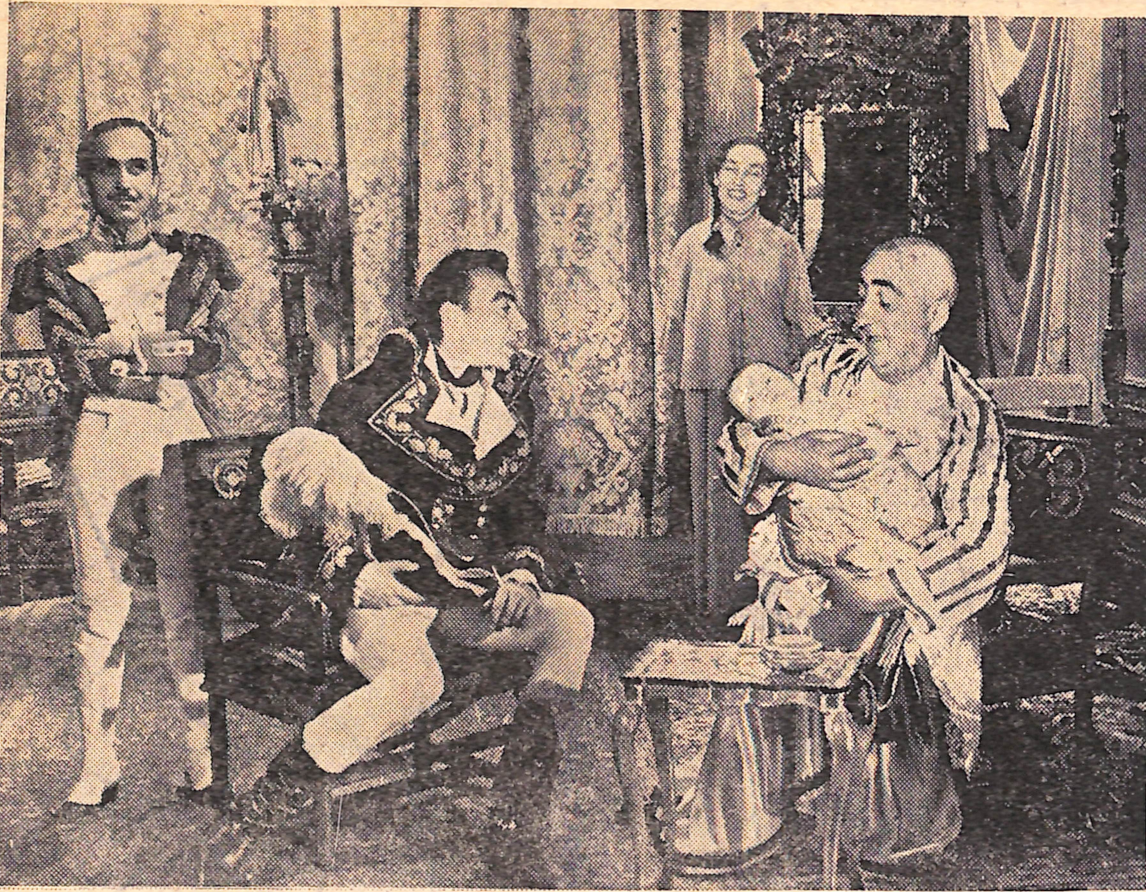
IŞTIHA

Sevimli yıldızımız Münir Özkul, yeni bir filmde bir akıl hastası rolü almış ve bermutad şiddetle muvaffa kolmuştu. Filmin bir sahnesinde Müniri ameliyat ediyorlardı. Midesinden şişe kırıkları, saat zenbereği, kola, çizme tokası, iki jift kol düğmesi, yazı lâstiği, drt çivi, çengelli iğne ve bir anahtar çıkarıyorlardı. Hekim soruyordu:

— Haydi tekiler neyse ama, bu anahtarı ne diye yuttun?

Münir'in cevabı:

— İştahımı açmak için, doktor!...

MUAZZAM TARİHÎ FİLM

Memleketimizin marûf zerzevatçılarından bir zat, şimdiye kadar, yüzde beş yüz kâr bırakmayan yerli film olmadığını duyunca, hemen bir film firması kurmuş ve tarihî bir film çevirmeğe başlamıştır. «Hurrem Sultan'ın tesbihi» isimli bu filmin senaryosu, tanınmamış amatör tarihçilerimizden biri tarafından yazılmıştır.

Yukarıdaki fotoğrafta, «Hurrem Sultan'ın tesbihi» isimli filmden bir sahne görüyorsunuz. Hurrem Sultan'ı Dümbüllü İsmail canlandırmaktadır. Kucağındaki kundaktaki çocuk da, Padişah Deli İbrahim'in çocukluğudur. Hurrem Sultan'la konuşan, Monako Prensliğinin o zamanki büyük elçisi rolünde Asuman Koral'dır. Arkasında ayakta duran, Cem Sultan rolünde Suavi Tedü'dür. Arka plânda kıs kıs gülen de, Hurrem Sultanın nedimelerinden Adâlet Cimcoz kalfadır. *(Foto: Akbaba)*

BİR KAÇ KELİME İLE HOLLYWOOD

Sinemanın başşehrinden dönen bir İtalyan artistine Silva na Pampanini sormuş:

— Hollywood'ü bana kısaca anlatın!

— Sevmediğin kimseleri memnun etmek için, sana lüzumu olmıyan şeylere kazancından fazla para verdiğin acaip bir yerdir.

BANA KALIRSA

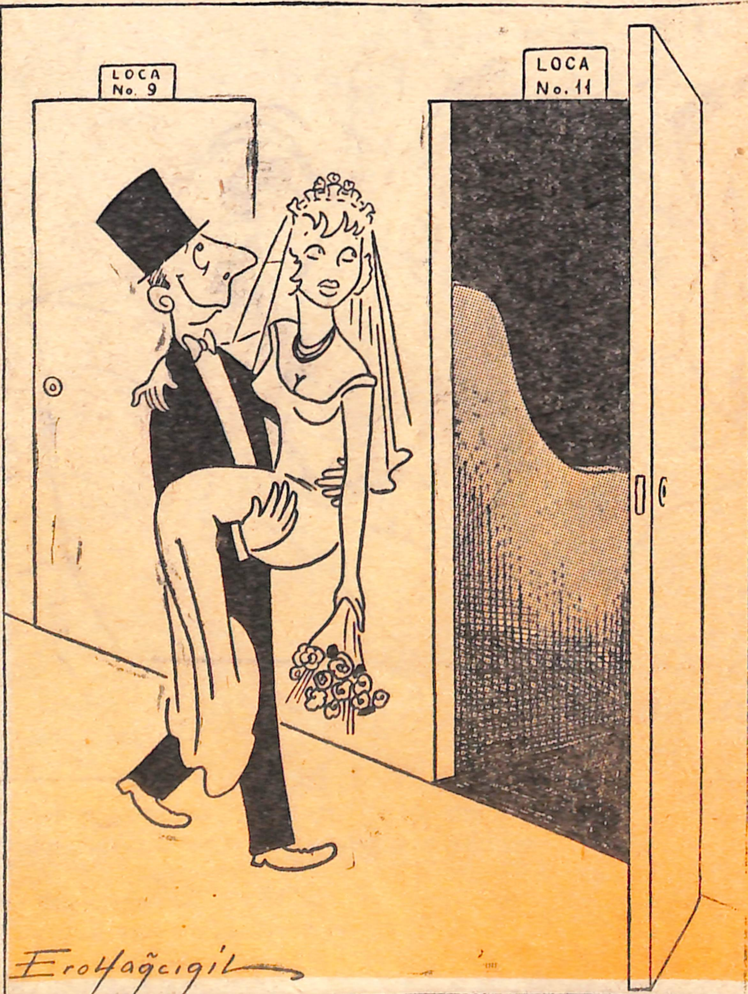
Sinema'da kızı sıkıştırmış, perdede ateşli bir aşk sahnesi geçtiği sırada, tam zamanıdır diye evlenme teklifi ediyordu. Kız:

— Annemle görüşün... dedi.

— Ben onunla evlenmiyeceğim ki... Siz verin cevabı bana...

Genç kız, gözlerini perdeden ayırmadan devam etti:

— Siz onunla görüşün. Belki zenginsinizdir filân diye lehinize davranır. Bana kalsa, çoktan hayır derdim...

YAZISIZ!.. (Erol Yağcıgil)

Görülmemiş bir muvaffakiyet Siz de görmeyin!

"Kaynanamın gözü kör olsun,,

YAHUT

«Aşkımın kürtajı, Florya Plajı»

YAHUT

«Ye beni ye beni, ya da yerim seni»

Türk filmciliğinin bu eşsiz şaheserini mutlaka görünüz.

Baş rollerde: Dansöz Cici Mama
Rakkâse: Leylâ Gülmemeli
Nurten Düşükgöbek

Ve sağdan soldan toplanmış kırktan fazla biçare, zavallı yıldızlar. Ayriyeten, memleketimizin medar-ı iftiharı ses san'atkârı Nuran Gezer tarafından solo, kanto, düetto. Merhamet, gözyaşı, kahkaha, ıztırap, acı, inilti, intikam, esrar, sızıltı, rezalet... Hakiyki hayat sahnesinden alınan bu filmi mevzusu (!) Çinili Hamamın göbek taşında çekilmiştir.

RECİSÖRÜ: Sâbık manavlardan Ali Yamaner. Senaryo da onun. Prodoksiyon da (!) kendisinin. Baş rolde gene o... Gel de adam gör, rol gör, film gör.

Not: Filmin sonunda bütün artistler ölür. Bundan başka mezarlık, hıçkırık, göbek, bahriye çiftetellisi. dua, hatim, ezan, mevlit... Hepisi var!...

Sinema Yıldızı Müsabakamız

Akbaba, okuyucuları arasında film yıldızı müsabakası açmıştır. Bize fotografını gönderen okuyucularımıza, mütehassıs bir rejisör tarafından ne tarz filmlerde, ne çeşit roller alabilecekleri anlatılacak ve artist olmaları için, tavsiyelerde bulunulacaktır. Fotoğraflarını gönderen altı okuyucumuza, Akbaba rejisörünün tavsiyelerini aşağıda bulacaksınız.

Okuyucularımızdan B. Behçet Uz:

Her zaman, her yer, her devirde eskimeyen, kıymetini kaybetmiyen klâsik filmlerde rol almalısınız. Kalbinizin sesini dinlerseniz, kalbiniz de size aynı şeyleri söyliyecektir. Yakında çevrilecek olan «Çâresiz dertlere düştüm, aman doktor bir çâre» isimli film için, sizi şimdiden angaje ediyoruz.

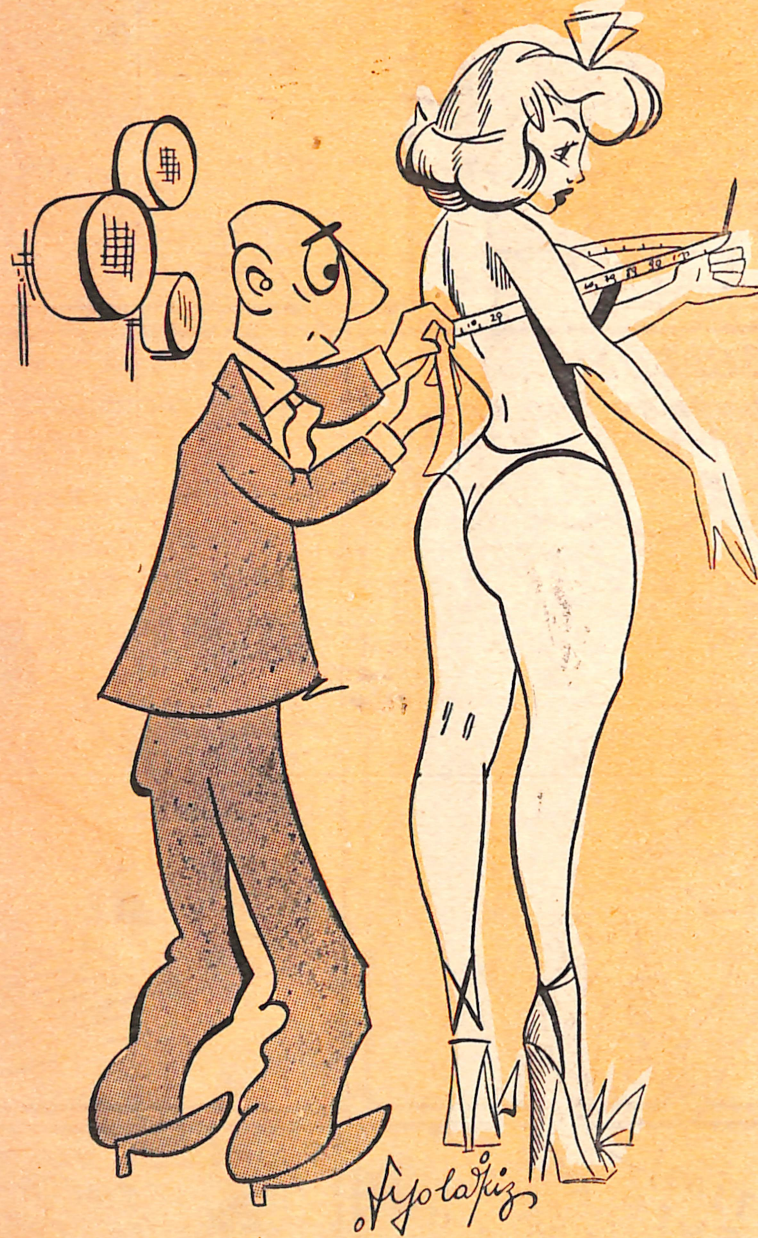
B. Fuat Köprülü'ye:

Sizi bir yerden gözümüz ısırıyor. Evvelce başka fimler çevirmiş, başka roller oynamış mıydınız? Rol kesmekteki maharetiniz fotoğrafınızdan şıp diye belli oluyor. «Şarlo Ankarada» veya «Altına hücum!.. Marş marş!..» isimli bir komedi çevirirseniz, hayatınızın en başarılı işini yapmış olacağınızı, şimdiden müjdeleriz.

Bay Hasan Polatkan'a:

Bayım, siz, meselâ Cengiz Han'ın hayatına dair çevrilecek bir filmde, Cengiz Han rolünü becerebilirsiniz. Bu işi yalnız başınıza yapmazsanız, o zaman yanınıza dublör olarak Fahrettin Kerim Gökay'ı almanızı tavsiye ederiz. İkinizin birlikte kıvırabileceğinize eminiz. Yavuz Abadan'dan da faydalanabilirsiniz. Hiç boşuna kovboy filmlerine merak sarmayın. Sizi, tarihî filmler paklar.

Rejisör — İstediğim yıldızı buldum: Göğüs ölçüsü tam Lollo Brigida!..

Okuyucularımızdan B. Kemâl Zeytinoğlu'na:

Otuz yıldır çevrilen, fakat bir türlü tamamlanmayan «Kalkınan Türkiye» isimli yerli filmde, baş rol alamasanız bile, bir figüranlık koparmanızı tavsiye ederiz. Yalnız bir filmin, renkli, badanalı ve boyalı olmasını ihmal etmeyin. Filminiz, renkli gözlükle seyredilen mücessem, üç buutlu filmlerden olursa, seyircilere pen be gözlük dağıtmayı unutmayın.

Fotoğrafını gönderen Bay Emin Kalafat'a:

Siz mutlaka artist olmağa niyet ettiniz, bize de hiç acımıyorsanız, o zaman ne yapalım, bir kere başımıza gelmiş, çekeceğiz diye, boynumuzu bükeriz. Ama yine de, bu sevdadan vazgeçmenizi tavsiye ederiz. Fotojeniksiniz, ölçüleriniz yerinde. Müzikal bir filmde, bir jönprömiye rolü alırsanız, o filmin tutacağını hiç zannetmeyiz.

«Kaçakçıların peşinde» ve «Esrarlı bavul» isimli iki film çevirecek olan bir film firmasına adresini bildirdik.

Bay Celâl Yardımcı'ya:

Bayım, siz, beyaz perde için biçilmiş kaftansınız. Gerek tarihî, gerek coğrafî. gerek hendesî ve hesabî filmlerde, hiç çekinmeden rol alabilirsiniz _ tabiî verirlerse _ maamafih aşk filmlerinde değilse bile, bilhassa macera film lerinde daha çok muvaffak olabilirsiniz.

Siz yine en iyisi «Fatih'in kaftanındaki incilerin esrarı» isimli macera filminin esrarını çözmeğe devam edin!..

Bekârlık Sultanlıktır

ANLATAN : SALIH TERCAN

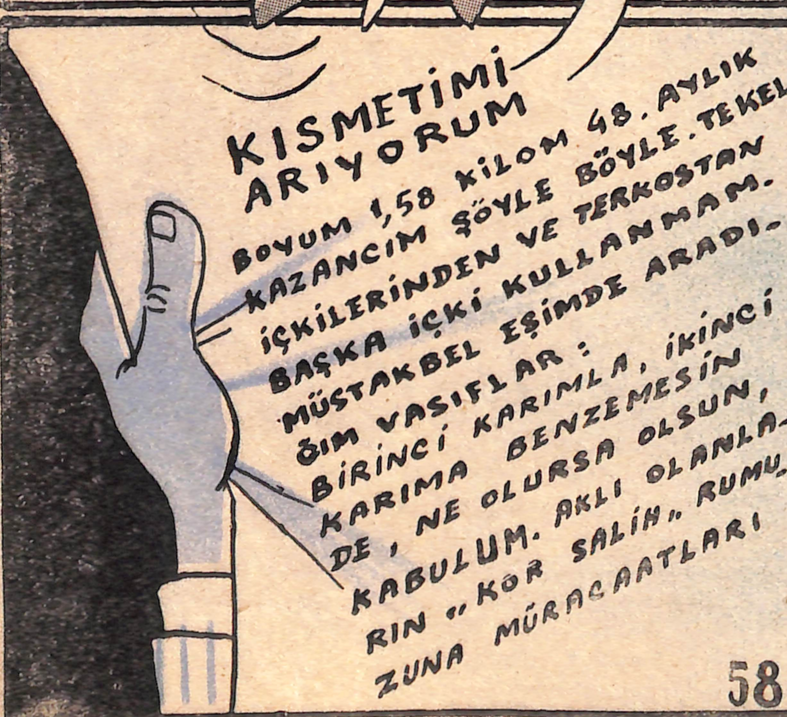
ÇİZEN : YALÇIN ÇETİN

(Devamı var)

Perde Arkası

Yazan:
Selâmi M. YURDATAP

ROBERT TAYLOR'UN SAÇ TELLERİ

Meşhur film yıldızı Robert Taylor'ün cinsi lâtiften o kadar hayranları vardı ki, onun yolunu kesip, kimi elini öper, kimi elbisesinden hatıra olarak bir parça keserdi. Daha ileriye gidip saçlarından bir kaç tel isteyenler de oluyordu.

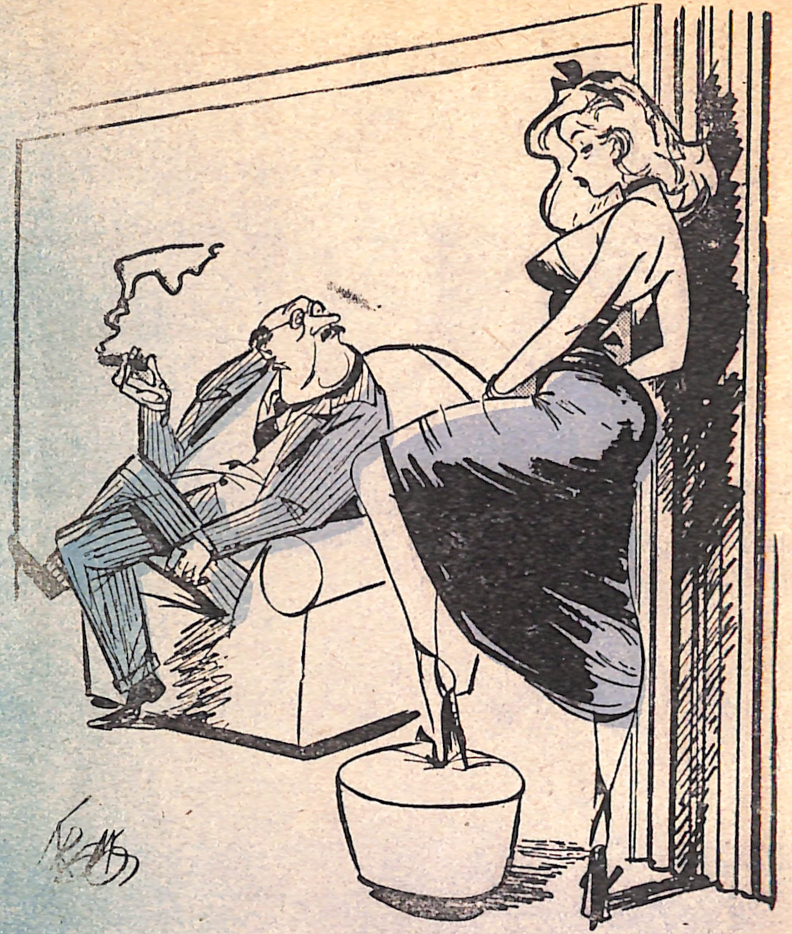

R. Taylor da bilhassa saç tellerini isteyen kadınların arzularını yerine getirir, cebinde hazırladığı saç tellerinden bir kaçını seve seve verirdi.

Bunu gören arkadaşlarından biri:

— Bu gidişle kısa bir zaman — da başın kel olacak! Deyince, Robert Taylor mânalı bir gülümseme ile karşılık verdi:

— Ben değil, köpeğim..

— Sana baş rolü vermek isterdim ama, korkuyorum...
— Sansürden mi?..
— Hayır, karımdan!..

(İtalyan)

BOŞANMALARI VE EVLENMELERİ

«Bu fıkrayı Ava Gardner anlatmıştır, Hollywood'un sık sık koca değiştirmekle maruf yıldızlarından biri, son kocasından çabuk ayrılmak için, Reno mahkemesine baş vurmuştu. Celseden evvel avukatı:

— Hakimin huzurunda fazla konuşma, «evet» veya «hayır» demekle iktifa et. Üst tarafını bana bırak.

Film yıldızı avukatının direktifi üzerine hareket etti. Mahkemeden çıkınca ona sordu:

— Boşanma kararı çıktı, değil mi?

Avukat, pişkinlikle cevap verdi:

— Evet.. Eski kocanızla alâkanız kalmadı, şimdi hâkimle evlisiniz!

İÇKİ VE İŞ

Meşhur Spencer Tracy'ye ayyaş bir film teknisiyeni sordu:

— İçkinin insana, işini iyi yapmasına yardım ettiği doğru mudur?

Spencer Tracy kaşlarını kaldırdı:

— Hayır.. fakat yaptığı kötü işten utanmasına mâni olur.

KOCAMAN KIZ

Jane Russell sahne hayatına atıldığı ilk yıllarda idi. Bir gece, annesi ona:

— Bu geceden itibaren ayrı bir odada, benden uzak yatacaksın!

Sevimli küçük artist şaşırdı:

— Neye anne?

— Çünkü artık büyüdün, kocaman kız oldun!

Jane Russell'in siyah kaşları çatıldı:

— Peki, babam da benden daha büyük o da başka bir odada yalnız başına yatsın!

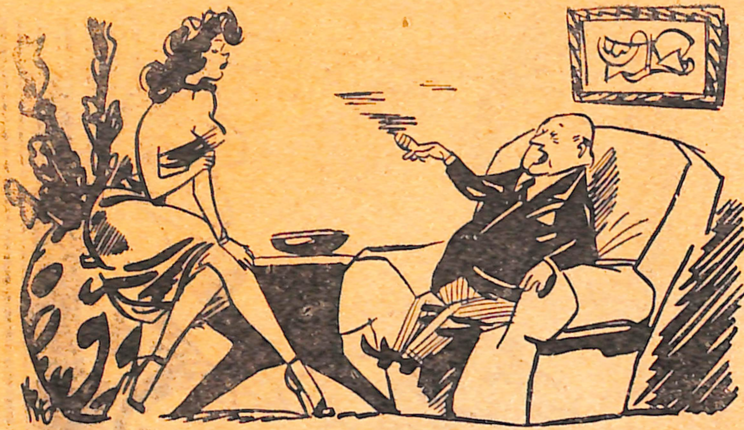
SİGARANIN FAYDASI

Lana Turner, ziyaretine gelen Kırk Douglasın âdeti değil ken, bir sigara yakıp bir sigara söndürdüğünü görünce, hayretle sordu.

— Neye öyle sık sık sigara içiyorsun? Faydasını mı gördün?

Kırk Douglas, yavaşça:

— Tabiî, dedi. Ben sigara içtikçe annen odadan dışarıya çıkıyor.

— Yazınızı okudum. Küçük hikâye olamaz, çünkü uzun. Büyük hikâye olmaz, çünkü kısa... Roman olmaz, çünkü meraklı değil...
— Hiç bir işe yaramadığına göre yırtıp atalım..
— Yooo... Yooo... Mükemmel bir film mevzuu olur!..

Küçük bir ihmal

Selvinin gölgesinde iki mezartaşı... Ve zavallı anne ile, biçâre babanın hıçkırıkları...

Mevlit dinleyenler ve minarede ezan okuyan müezzin.

İki genç sarmaş dolaş oldular, «bu dünyada bize rahat yok, öbür dünyada buluşalım» diye birbirlerine vedâ ettiler.

Sonunda Mehpâre'cik, bir evde uygunsuz vaziyette yakalanınca Suad imdada yetişti.

Zavallı Mehpâre, ıztırabının şiddetinden daldan dala konmağa başladı.

Mehpâre'nin yalnız karın bölgesinden yişmanlaması, annesinin gözüne battığı için, kızımız artık evlenme çağına geldi, diyerek, Mehpâre'yi zorla zengin bir ihtiyara verdiler.

Bahtsız Mehpâre, aşk mahsulünün ağırlığını karnında duymağa başladı.

Suad'la Mehpâre, gizli gizli buluşuyor, tenhalarda menhalarda koklaşıyorlardı.

Suat üzüntüsünden ne halt karıştıracağını bilmediği için bir saz salonuna girdi. Bir rakkasenin titreyen göbeği karşısında ruhunu dinlendirdi.

Suat yakışıklı, namuslu, çalışkan, zeki bir delikanlı idi. Bir tek kusuru vardı, dar gelirliydi. Bu yüzden Mehpâ-reyi Suad'a vermediler.

Suat, Mehpârelerin evine gitti. Annesinden Mehpâre'yi istedi. Delikanlıyı «düşünelim!..» diye, atlattılar.

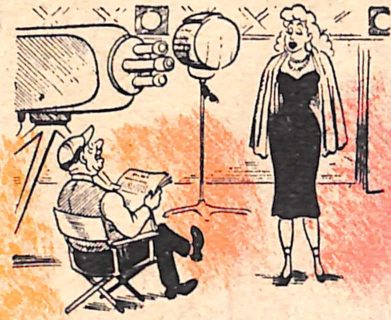
Mehpâre ile Suat plâjda tanıştılar. İlk bakışta, iki gencin kalbinde sevdâ ateşi bacayı sardı.

ÖZÜR DİLERİZ

Sayın okuyucular yukarıda geçen gün seyrettiğimiz bir yerli filmin hikâyesini anlattık. Yalnız bu kopyenin filmleri kutulara yanlış konduğundan sinema makinisti, filmi makinada tersinden geçmiştir. Bu sebeple hikâyeyi tersinden okumanızı rica ederiz.

1955 YILI
İKRAMİYELERİ
* Bahçeli EVLER
* APARTMAN DAİRELERİ
* ARSALAR
* PARA ve ÖĞRENCİ
İKRAMİYELERİ
(480.000 Liradan az olmamak üzere)
YARIM MİLYON
Lira
Ayrıca
50 Kişiye 10 sene vâdeli
1.000.000
liralık
MESKEN EDİNME KREDİSİ
33
EMNİYET SANDIĞI

Hususi Hayatları

ONLARDA :

James Cakney

EVİ: Everly Hills'de Batı bulvarı üstünde, geniş bir sahaya yapılmıştır. İspanyol stilinde iki katlı ve otuz odalı muhteşem bir binadır. Çok zengin eşyalarla ve zevkle döşenmiştir. Evin arka tarafında, 150 m² genişliğinde mermer bir havuz vardır. Havuzun rüzgâra karşı korunması için etrafına yekpâre bir cam perde konulmuştur. On dört telefonu, üç televizyonu durmadan işler.

Bundan başka Kaliforniyada, bir yazlık evi, Ton Ball'de bir av köşkü vardır.

ADAMLARI: On sekiz adamı vardır. Ev işine üç kişi bakar. Bahçesine dört insan bakar. İki aşçı, dört hizmetçi, üç garsonu, bir de sekreteri vardır.

KİMİNLE OTURUR: Bazan, ikinci karısı, bazan dördüncü karısıyla oturur. Ayrıca dört tane yakın, iki tane de çok yakın arkadaşı vardır.

NEYE BİNER? İki Cadillac binek arabası, üç de spor arabası vardır.

NASIL EĞLENİR? Sık sık evin de eğlenceler tertip eder. Gece klüplerine, dansinglere gider. Bir dolap kitabı vardır, kitapları seyretmesini çok sever.

HUSUSİYETLERİ: Don giymez. Evinde iki düzüne it besler. Hepsi de cins itlerdir. Klâsik müzikten Mamboya (!) bayılır.

KAZANCI: Her filminden 800 bin dolar alır, yılda dört film çevirir.

İRADI: İki oteli, bir gece kulübü, üç de lokantasıyla, büyük bir çiftliği vardır.

BİZDE :

Fatma Fıttek

EVİ: Yıldız olmadan önce, Üsküdarda, Nuhkuyusunda ahşap bir evde, annesinin yanında oturdu. Yıldız olduktan sonra, Nişantaşında bir apartımanın bodrum katında oturur. Evi, rütubet olduğu için, sabahları uyanınca, kirpikleri küherçile tutmuş olarak kalkar. Bir buçuk odası (salon salonmanje «!»), desturun bir mütevazi ayakyolu, bir de soba deliği vardır. Odasını düzgâra karşı korumak için, kırık camlara gazete kâğıdı yapıştırmıştır. Elektriği, havagazı varsa da kesilmiştir.

ADAMLARI: Başta rejisör ve prodüktör olmak üzere adamları pek çoktur. Saymakla bitmez. Fakat çoğu bedavacıdır. Çok zaman veresiye iş yapar.

KİMİNLE OTURUR? Belli olmaz. Kiminle olsa oturur. Otobüs te, dolmuşta, yanına kim düşerse, onunla oturur. Adam seçmez.

NEYE BİNER? Alçak gönüllüdür. Neye olsa biner, tramvaya, otabüse, dolmuşa.. Bir kere de adada eşeğe binmişti.

NESIL EĞLENİR? Bazan Konak'ın pavyonuna, bazan Kulis'e götürürler. Yazın plâjların aile kabinesinde, kışın sinema localarında eğlenir.

HUSUSİYETLERİ: Kendisi yıldızdır ama, daha çok yıldız olmak istiyor. Aşka inanmaz. Mes'ut bir aile yuvası kurmak arzusundadır. Her hafta, hangi film tutunmuşsa, o filmin artistine âşıktır.

KAZANCI: Her filminden iki bin lira aldığını söylerse de, şim diye kadar yalnız bir filminden iki yüz lira alacaktı, iki yüz defa gitti geldi, iki lirasını alabildi. Aylık kazancı yine de bin lirayı bulur. Maamafih arkadaşları için de ayda on bin lira kazananlar da vardır.

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan: **İllâllah şerrinden**

— 42

Biz tekrar pozlarımızı aldık. Zaloğlu Rüstem, milyoner rolündeki sıska oğlanın arkasına bıçağı saplar gibi yaptı. Oğlan yere devrildi. Sonra bana döndü:

— Kahpe!..

Diye bağırdı.

Film bitmişti. İşi bitenler gitti. Oda düzeltildi. Biz Hayri beyle başbaşa kalmıştık.

— Şimdi bu tecrübe filmi mi?

Diye sordum.

— Yok canım, dedi, artık siz de bizdensiniz. Bu numaraları öğrenmelisiniz... Eğer film çeviriyoruz desem, artistlere para vermek lâzım... Daha doğrusu biz artistlere para vermeyiz. Oynadıkları film vizyonuna girdikten sonra...

— Neye girdikten sonra?..

— Filmcilikte filmin sinemada gösterilmesine, vizyon derler..

— Neden Türkçesini söylemiyorsunuz?

— Bu işin raconu... Zaten hepsi hepsi on tane kelaimedir bu... Bunları öğrendin mi, filmci oldun gitti.

Pilonce (plonje olacak), plonce, kontur, fondü, amors, travelling, refle, motor, stop...

Hepsi bukadar... Artist olmağa gelenlerin, Anadoludan gelen film işletmecilerinin yanında böyle konuştun mu, işin ehemmiyeti artar. Yoksa önüne gelen, işi kolay sanır, filmci olur... Doktorlar ne ye öyle kargâcık burgâcık reçeteler yazarlar!.. Reçeteye asprin bile yazsalar, eczacıdan başka kimse okuyamaz... Bilmece gibidir.

— Neden öyle yazarlar?

— Yaptıkları işin kolay olmadığını anlatmak için. Sonra başkaları da öğrenir... Filmcilik de böyledir işte... Haaa... Ne diyordum?

— Vizyon diyordunuz...

— Evet... Oynadıkları film, vizyona girdikten altı ay sonra, kendilerine üç yüz, en kabadayısına beş yüz lira vereceğiz, diye senet imzalarız.

— Demek, altı ay sonra alırlar.

— Neyi?

— Paralarını...

— Yok canım... Para falan vermeyiz. Onlarla öyle bir mukavele yaparız ki, mukaveleye öyle maddeler koyarız ki, mutlaka onlar bu maddeleri bozmağa mecbur olurlar. Tabiî, mukaveleye riayet etmedikleri için de para falan hak getire... Ama ben yine vicdanlı adamımdır. Arasıra zarlarına bakarım.

— Peki ama, tanıdığım bazı artistler bir filmde, beş bin, on bin lira aldıklarını söylüyorlar..

— Lâf... Onlar kendi piyasalarını yükseltmek için öyle yüksekten atarlar. Bizim de işimize gelir. Gazetelere falan artiste on bin lira verdik deriz ki, film pahalı çıksın diye, yüksek fiyata satalım... Yavaş yavaş bunları öğreneceksiniz... Benim size bunları anlatmaktan maksadım, sizi kendime mahrem bir arkadaş olarak almak, daima yanımda alakoymak istiyorum. Sizin kabiliyetiniz, sizin zekânız, sizin inceliğiniz, sizin güzelliğiniz...

— Teşekkür ederim. Ben size bu tecrübe filmi ne olacak? diye sormuştum.

— Evet... Tecrübe filmi dediğimiz lâf... Artistlerle mukavele yapıyoruz demiştim ya... Tecrübe filmi oldu mu, mukavele istemez. Bugün bir film oldu bitti bile...

— Aman Hayri bey, bir günde bir film olur mu?

— Oldu şekerim... Şimdi buna ben bir kaç sahne daha eklerim. meselâ, okuyucu hanımların saz salonlarında şarkı söylerlerken bir kaç yüz metre filmini alırım. Reklâm diye hem gazino sahibinden, hem de okuyucudan para alırım. Sonra efendim, masalarda sigara tablalarını da gösteririm.

— O neye?

— Kül tablalarında diş macunu reklâmları yazılıdır. Tabla bir filmde gözüktü mü, o diş macununu yapan lâboratuvardan da para alırım... Ondan sonra plâjon bir kaç sahne... Ara yere de göbek koyarım... Sonuna doğru, minarede ezan okuyan bir müezzin... bir de mevlit okuyan hafız. Mevlidi dinleyenleri, ağlayan kadınları da koydum mu... Sonuna da bir tabut, bir de mezarlık... film tamam oldu. Ondan sonra efendim, sür Anadoluya!.. Görüyorsun ya güzelim, bu işte iş var. Biz seninle elele verirsek, paranın anasını ağlatırız.

— Ama Hayri bey, siz zaten maşallah tezgâhı kurmuşsunuz. Bukadar film yapmışsınız, bana ihtiyacınız yok ki..

— Öyle söyleme bayramiyeciğim, benim aşka ihtiyacım var.. Ben yalnız, yapayalnız bir insanım... Beni kadınlar anlamıyor.

(Devamı var)

Güneş Balçıkla Sıvanmaz...

REKLÂM TİCARET

Taze etlerden dikkat ve itina ile imal edilmiş halis TÜRK sucuğu

Beşler SUCUKLARI

BEŞLER SUCUKLARI YENDİKTEN SONRA AĞIZDA KOKU BIRAKMAZ

BÜTÜN SUCUKLARIN EN İYİSİDİR

Akbaba - Aydabir'in, aylardır hazırlanan yayınları başlıyor.

İLK ESER :

Mizahî Hikâyeler Antolojisi

Akbaba serisinin bu ilk kitabında mizahî hikâyelerini okuyacağınız imzalar:

Hüseyin Rahmi Gürpınar ★ Ahmet Rasim ★ Refik Halid Karay ★ Ercüment Ekrem Talû ★ Reşat Nuri Güntekin ★ Aka Gündüz ★ Osman Cemal Kaygılı ★ Mahmut Yesarî ★ Burhan Felek ★ Orhan Seyfi Orhon ★ Yusuf Ziya Ortaç ★ Selâmi İzzet ★ Aziz Nesin ★ Adnan Veli Kanık ★ Bülent Oran.

Her ay bir kitap
Her kitap 1 lira

Tenzilâtlı abone: Altı kitap 5 lira

ADRES: Akbaba yayınları. Klodfarer caddesi No. 8-10. Belediye, İstanbul.

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik Sekreter:
Selâmi M. YURDATAP

Adres: Klotfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 3.
Telefon: 21811
ERCAN MATBAASI
Fiatı: 50 Kuruş

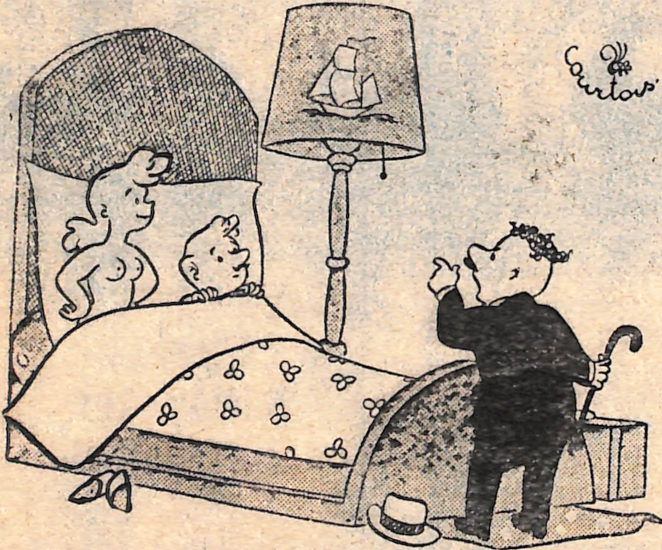

Sinemadan çıkış!.. (İtalyan)

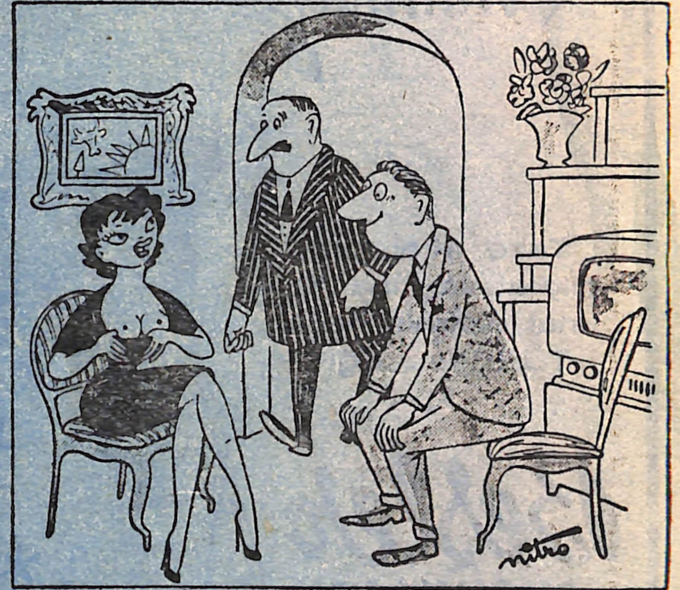

— Heey... Sinemada öpüşmenin yasak olduğunu bilmiyor musunuz?.. (İtalyan)

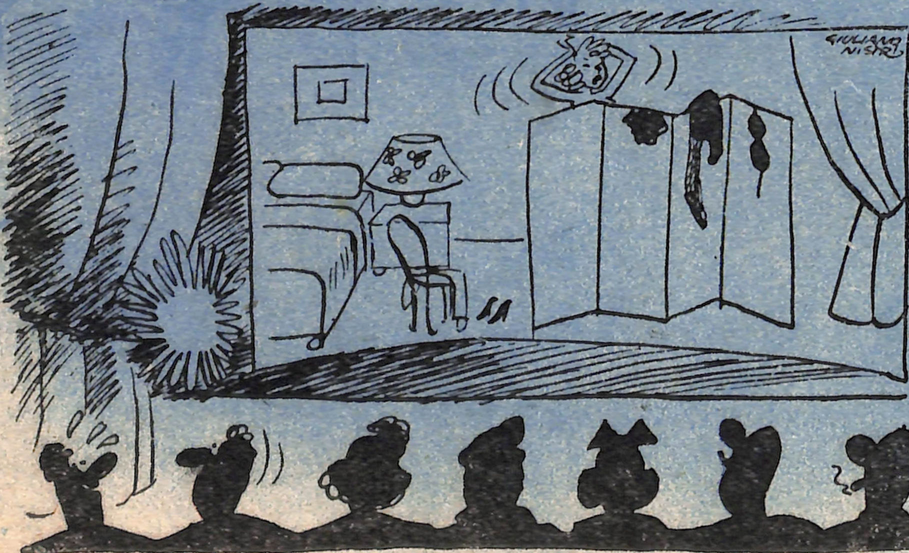
DÜNYA KARİKATÜRLERİNDE HOLLYWOOD

— Sakın aklına fena bir şey gelmesin kocacığım... Vallâhi çevireceğimiz filmi prova ediyoruz!.. (Fransız)

— Arkadaşınıza Martine Carol'ün son filmini anlatıyordum!.. (Fransız)

— Hınzır herif!.. Kızın vücudünü göreyim diye o tarafa oturdun ha?!.. (İtalyan)

Kart promye!.. (İtalyan)

Her 250 kişiden bir kişiye hayatı boyunca devamlı **aylık irat** veya **iş sermayesi** kazandıran yenilik

İRATLI

küçük CARİ HESAPLAR

Şahsınız, aileniz ve çocuklarınız için bir an evvel bir **İRATLI KÜÇÜK CARİ HESAP AÇTIRINIZ...** İstikbale güvenle bakınız.

Türkiye İŞ Bankası, 1 Ocak 1955 ten itibaren "**İRATLI KÜÇÜK CARİ HESAPLAR**„ namı altında tasarruf mevzuunda cazip bir yenilik ihdas etmiştir. İratlı hesaplar, aylık yatırımlara göre 4 guruba ayrılmıştır. Hesap sahibi 25-50-75 veya 100 lira aylık yatırımlı guruplardan birini seçer ve o gurubun aylık yatırımını 5 SENE MÜDDETLE ve çekilmemek üzere her ay muntazaman yatırır.

İKRAMİYELER...

İratlı Küçük Cari Hesap mudilerinden kur'a neticesi her 250 kişiden 1 kişiye girdiği gurubun aylık iradı bağlanır veya arzu ettiği takdirde bu gelir karşılığı sermaye, keşide tarihinde peşin olarak kendisine ödenir.

5 sene müddetle her ay yatırılacak meblağ	Hayat boyunca bağlanacak Aylık irat	Peşin olarak Aylık irat yerine ödenecek iş sermayesi
TL. 25	TL. 150	TL. 15.000
TL. 50	TL. 300	TL. 30.000
TL. 75	TL. 450	TL. 40.000
TL. 100	TL. 600	TL. 50.000

Meselâ, 5 sene müddetle ayda 25 lira yatıran 250 kişiden kazanan 1 kişiye, ayda 150 lira irat bağlanır veya arzusu üzerine peşin olarak 15.000 lira verilir.

KEŞİDE TARİHİ:

İlk keşide 26 Ağustos 1960 tarihinde yapılacaktır ve her sene 26 Ağustos tarihinde tekrar edilecektir.

AYLIK İRAT NE ZAMAN ÖDENMİYE BAŞLANIR:

Keşide tarihinde yaşları:

- **a)** 60 dan yukarı olanların iratları, hemen keşide tarihini takip eden ilk ayın başından itibaren ödenir.
- **b)** 50 den yukarı olanların aylık iratları, 60 yaşına bastıkları tarihi takip eden ilk 26 Ağustostan itibaren ödenir.
- **c)** 30 ilâ 50 arasında olanların aylık iratları keşide tarihinden 10 sene sonra gelecek ilk 26 Ağustostan sonra ödenir
- **d)** 30 dan aşağı olanların aylık iratları ise, diğerlerinden % 20 fazlasiyle ve 40 yaşına bastıkları tarihi takip eden ilk 26 Ağustostan itibaren ödenir

Ancak yukarıda yazılı müddetleri beklemek istemiyenler kendi guruplarının muadili sermayeyi **peşin olarak derhal alabilirler**

Ayrıca, İratlı Hesap Sahipleri:

- **a)** Türkiye İş Bankasının bütün keşidelerine iştirak ederler
- **b)** % 2.5 faiz alırlar

İratlı Küçük Cari Hesaplar hakkında tamamlayıcı izahatı havi broşürlerimiz İş Bankasının bütün Şube, Ajans ve Bürolarına dağıtılmıştır.

TÜRKİYE İŞ BANKASI

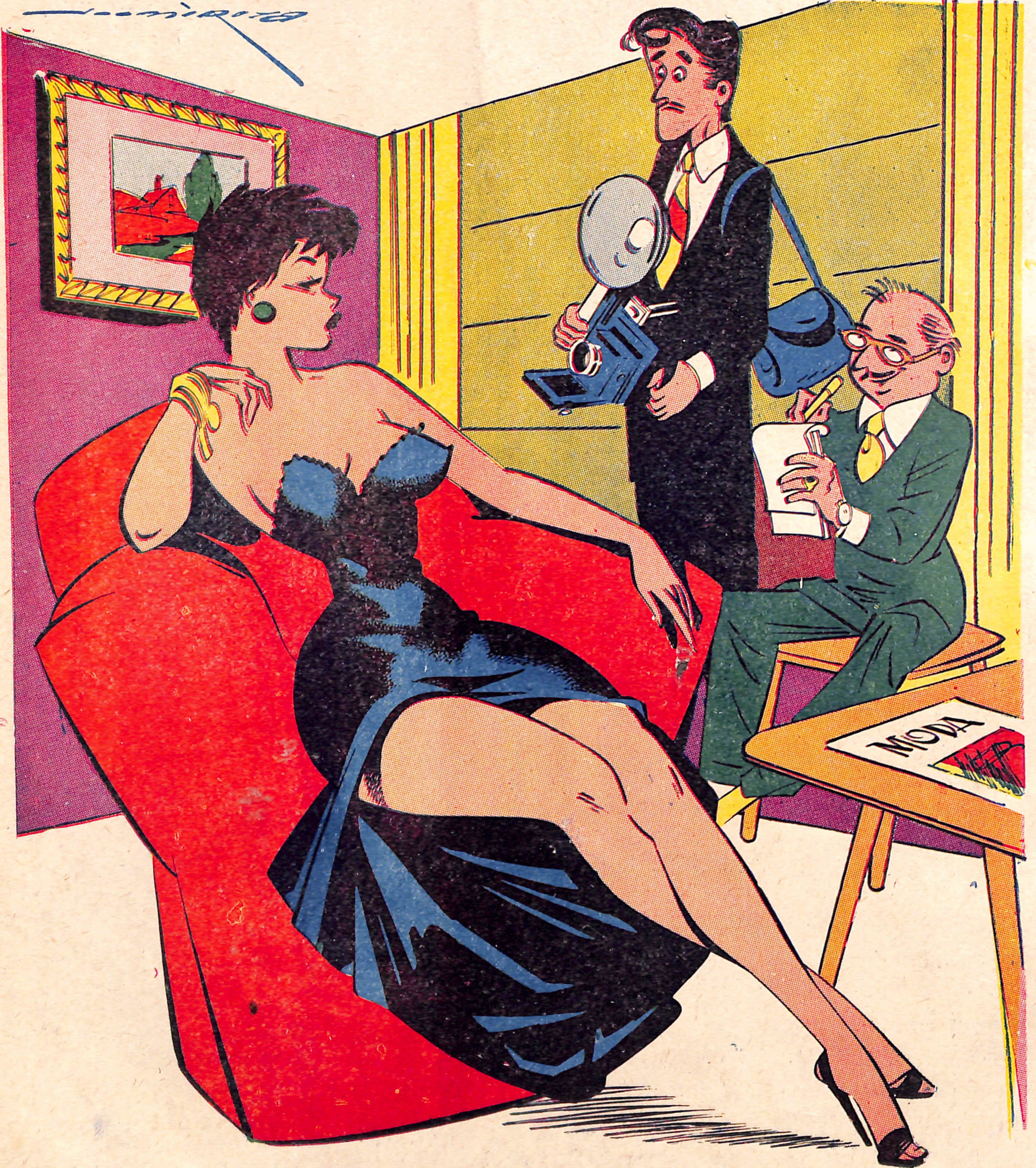
paranızın... istikbalinizin emniyeti

D-108

Akbaba

siyasi mizah gazetesi

— Yıldızlar çok kazanıyormuş... Lâf!... Bizim dünya kadar masrafımız var. Her sene yeni tuvaletler, yeni kürkler, yeni otomobiller, yeni kocalar almak kolay mı?!...